

۲۱

۴۴۳

س

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

در دفتر کتب کتابخانه ملی

۲۳۶۳

هوالمستعجل
الحمد لله رب العالمین
که این نهد هبوط
حفظ الصلوة

میرزا احمد عتبار
همدانی موفق بانجام انجمن
مستناب بهجوم اهل اسلام شیعیان
امید عانت خدا و ائمه هدی سلام
علیهم و بزرگان دولت و ولایت
بعضی

مطالب مفید
که در نظر است بعد
تالیف و تصنیف نموده
طبع نمایم

امید

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

جمهوری اسلامی ایران

محل فروش حجره مو خود میرزا احمد مولف است

حفظ الصلوة

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله

الطيبين الطاهرين وبعد بحمد الله ولله از حسن توجه علما

اعلام كشور امثالهم و اولياد دولت روزافزون بزرگان

ممكنت افضل و دانش پش راين است كه با مثال اين بيانات

محتاج شنو ليكن از برسي قاطبه مردمان متوسط كم اطلاع ميرند

الاعلام عامه لازم است گاه گاهي رايج نه مقالات منتشر گردد

فقط الصحره

ص ۳

فهمنا این بند درگاه و داعی و اعم دولت است بقایره

میرزا احمد ساعت ساز محمد فی

ساکن دارالخلافه ناصری که در پست مدرسه مردوم خان مروی

مشغول بساعت سازی پست محض خدمت بنا و وطن با عدم

خط و ربط و خبرت و بصیرت بشرح بن محضر ساله فقط الصحره

که منافع آن عمومی است پرداخت امید از مرحت مطاع

کنند گان محترم خان پست که بعبارات و عدم ربط مولف خرد

بگیرند زیرا که مقصود اصلی خدمت بنا می نوع خود پست نه بکار

سازی و سخن پردازنی باری چنانکه معلوم صا جهان

الگامی است در ممالک متحد نه خارج روزنامه جات از مصاف

پسار عمده و مستنای عموم مالی بشمار میآید بر شخص احمد فی

چند نمره و نسخه روزنامه مشتری است و بهین سبب در هر شهری تنفاد

آبادی چندین صدها دارد روزنامه نگاری دایره در هر هفته بلکه در هر
روز و هر ساعت روزنامه جات شوعه طبع شده و در میان خلق

و تقسیم می شود غالب روزنامه جات در هر صفحه از صحفها بمذق اهل آن

بله از علوم و مطالب علمی و طبی و تجاری و صنعتی مقالات بسیار

باین جهت غالب بلکه عموم مردمان اخبار و ارامی علم و ادیان علم ابدان

و صنایع تجارت می شود و در علوم لازم بقایت ما برند هر نفسی بایم

زندگی خود را نوعی مرتب می دارد چون روزنامه نگار را شغل این است

هر مطلبی که میفکد بحال کافی ناس باشد در روز خود درج نماید بهمین

ملاحظه انواع صدها تحصیل چنان طلائع میفکد نموده و صحیفه

خود را شمار میدهد و مطالب این طالبان روزنامه هر روزی خبری

تازه و علمی جدید میفکد نموده بر فضل و دانش آنان افزوده خواهد

شد افسوس که روزنامه در این محکمت چندین واجب و

خداوند

حفظ الصلوة

مرث

خبر داری نذر دوازده عیش و فخر و بیک عثمائی بدین سرشته گاهی

و دانش و تمدن نذرند در صوکی که می بینم امروزه روشنائی علم و تمدن

عالمی احاطه کرده و ما در تقلید چندین ساله پدران خود را بطلست

جهل و بی اطلاعی مبتلا داشته و حال آنکه در هزار سال قبل فرموده اند

لا تودبوا اولادکم باخلاقکم لانکم خلقوا لغيرکم

معنی تحت لفظی این کلمات که هزاران علم و حکمت را در دو کلمه مضمون

فرموده این است که تا دپ بکنند اولاد خودتان را

باخلاق خودتان زیرا که آنها آفریده شده اند برای غیر شما

معلوم است این کلام از برای چیست و برای که فرموده اند

پس بقاعده عقل و نقل در چنین روزی از تحصیل علوم حدیده حتی

الامکان نباید کوتاهی نمود بلکه باید کوشش کرد بادی و دینی

بهتر از مصنف جدید و روزنامه محلات فرغ شود ان شاء الله

بمالت اشخاصی که بهین یکی دو هفته روزنامه که در ایران طبع
و نشر میشود با از خارج می آید رجوع نمایند را فعال آنها بشود معلوم
نواهد شد هر چه تعریف و تمجید خواهد و روزنامهجات بنماییم
اثرش از برای بنی نوع زمان پستاران است از پستاران یکی گفته
نخواهد شد من جمله رجوع بروی نامه باعث بر اطلاع رسیا
عالم و وضع احوال ملایف اعم و فویند علوم جدیده الا کما
که خداوند متعال از پستاران سال پیش در پرده حجاب پنهان داشته
امروزه در سایه علم و اطلاع برای ماکشوف میدارند کشف
هر یک بسته چندین فضل محترم تلف شده تا امروز در کمال سہولت
بدست می آید و دیگر دهنن قدیمات خداوند متعال را که بما
ایرانیان منحصر داشته که در ظل عاطفت چنین ظل عادل و شاه
و بیست باولی روحان و روح العالمین لا اله الا الله واقع هستیم که بر

دست همت مبارک ملوکانه فرض فرموده که همه نوع اسباب
تحصیل علوم و ترقی و تمدن از برای ما میسر و بواب مرسله و
بتمام قطار روی زمین از برای ما گشوده و انواع طرق تحصیل دانش
از برای ما مفتوح داشته که هر یک از پیروی کنیم قطعاً مقصود خویش
رسد و ما از بدبختی و غفلت نه در فکر ترقی خود و نه بفکر ترقی وطن
و ملت هستیم اهم خارج با همه تکالیف فوق الطاقه حکومتی
رو به روز در ترقی کسانیکه فی الجمله اطلاعی از وضع خارجه دارند
گوام باین عرض هستند امروز در تمام قایلیم ربع مسکون بایست و
آسودگی ایران جانی یافت نمی شود از هزاران محملات مفرزه بر
خارجیه یکی این است که هر شخص و احد در سال مبلغی بدولت
دارد از اعیانی و رقبه خانه مسکونیش مالیات گرفته تا برسد به
پایان حتی سکه که باید زبایت فرد فرد آنها لایات به اعتقاد

خط الصی

مرث

بعضی از دغل و فواید سالیانه رعیت هر صده است و پنج دوت

بغنون لیاات پیرد که از هر یک تومان مثلاً دوریال بحرا

عاید میگردد و با وصف این روز بروز در سایه علم دارانها

کوثر ترقی و ثروت و اعتبار میشوند اگر نخواهیم احوالات خود را که

از برای هیچیک از ملل عارجه نیست بشماریم این ساله گنجایش ندارد

و ما خود از بده بدولت بخراسمی نشینند و در چنین نعمتهای خدا داد

مانده بمقصور رسید مقصود از آفرینش ما این است که روز را با نوا

مختلف تحصیل معاشی کرده شی ابرو زد دیگر ساینم اگر چنین است

عافلان خود بهترند خداوند متعال شایسته است که بر هر مکلفی

یت لازم است که پس از هر فریضه سبقت بدعای دوام و دوام و پید

شهنشاه عادل نموده و بعد از حضرت باری تعالی در

خواست کند که غیرت و همت و ولت و ملت خواری ما را

زیاد فرماید - اما از همسایگان این بنای نوع خود که در سایر ممالک

پسندیده شد مثل این عفت نمایم با دمی از مقصود دور

نشویم دو سال قبل در روزنامه گرامی اشتر مقاله از معالجه آب

بنظر رسید چون مخرج این معالجه مطلب را از روی تحقیق متکلف

معلوم است علم تحقیقی غیر از تقلیدی است بر مطلقا گویند گاه

محسوس سینماید از آنجائی که این بنده مؤلف را بهیچ وجه دستی

خدمت نیست لهذا با عدم شعور و ربط در صد نقل این مقاله

معالجه آب از روی روزنامه مزبوره عینا برآدم و نگار

مقدم فرموده العلم علما علم الابدان

و علم الادیان علم ابدا بعلوم ادیان مقدم

شمرده معلوم که صحت بدن را برای شخص مؤمن مقدم بر بدن است

بدلیل عقل هم چنین است زیرا که فرموده اند لیس علی

المربین صرح هزاران اشخاص بدو میگویند که با کمال تن

شدستی و صحت خدا داد از عدم علم فقط الصلوة بحری اشکاب

مراجی خود را هزار گونه اہم بستند و گریه آن پندہ قومی طبعی که جز

خالق را دستی بر آن نیست از دست داده انوقت آب رفته

بجو باز نیاید و افسوس پیش گذشتہ سنوی نہ پریشان قانون شرعاً

واقضای عالم انسانیت بر سر ذوی وحی واجب و لازم است

که علاج واقعیش از وقوع نموده و بقدر امکان از علم فقط الصلوة

چیزی درک کرده نھ سال عمر عزیز را بارہ جہل قطع نماید

لہذا این داعی و امم دولت قومی شوکت قاہرہ در صورتیکہ خدا

خود و انماست کہ بجز اندک وقتی از شب که از برای احتیاج است

فرست مجالی داشته و در کمال سعی بحقیق محضر معاش مشغولم

از اسراحت خود کاستہ بمثل فصلی از زمانہ می خرید و احث کہ عیناً

بدون یاده و نقصان در این چند روز میگذارد تا عموم اهل
 وطن بهره مند از نظر وقت روز دارند این بند را از اینکار
 نه منفعت مقصود است نه تجارت فقط محض خدمت بدلت و
 وقت و کرامت امضی و روح عزیز را دو چار صد و پنج
 میدرم امیدوارم این خدمت معتنا بعالم انصافیت و اسلیمت
 مطبوع طبایع بزرگان ملت و دولت گردد اگر خداوند تعالی
 نصرت فرماید بعد باینتر بعضی مطالب میفند بحال عموم نامش
 از روزنامه نامی طلاع و روزنامه اثر و غیره کرده طبع و نشر خواهم
 نمود که قدر و قیمت این دو کوه که گران بهانه تر و عامی
 معلوم گردد و از اثر و اثر مطالعه روزنامه مطلع گردند

نقل از روزنامه نامی اثر

آب و حسن تدبیر محرابین چندیست که به اشتغال
 و حسن تدبیر محرابین چندیست که به اشتغال

با آب در عالم طبابت شهرت یافته بسیاری را طبایع حاذق و معهود

نیز این معنی را تصدیق نموده و در طبابت رساله‌های متعدد و طبع و

انتشار داده اند از آنجمله شخصی از بایان لمان نیز که کانا پست نام

دارد بسبب تجربه خود که در آن باب بکار برده و سوا آنرا عیلاً دیده است

در خارج قواعد مستحده اطباء وضع دیگری موقوف بر جمع خود در باب

تداوی بالما استخاد نموده که خیلی نافع و مؤثر است و بسبب منافع

این در طبایع عمومی و تاثیر عری که در رفع باره مرض مزمنه و شست

در ظرف اندک مدتی خیلی شهرت یافته همه ساله چندین هزار کس از گرفتاری

ران ناخوشی های مزمن مختلف که از ملذات طبیبان صاحب شهرت

بزرگ فایده ندیده رنج برآوردند از محالک دور و نزدیک

بفصله و در سیهوفن که از مضافات ملک باویر

و بلاد راهب مومی لیه پست رقبه بها بجا و شدرستی یافته بد

با خورسندی خاطر بما لک خودشان بر میگرددند باری

رفیق محترم ما روزنامه سعادت ترجمه قاعده معالجات آب و آتش

کاتاپ را هب را با انضمام مختصری از سرگذشت آن مرد هوشمند

از روی رساله خود مختصر طبع و نشر نموده بود و چند نفر روز

نامه خود نقل کرده بودند ما نیز خواندیم چون مطلب در نفس

الامر سودمند بحال عمومی بوده و بصحت بنی نوع تعلق داشت

لهذا بر خود مخبر نمودیم که ما نیز ترجمه آنرا در هر نسخه اخبار نگاریم

بتدریج تا خاتم آن تا مشترکین گرامی این نامه نیز از منافع آن

بهره مندی حاصل نمایند
بر خط تازه

برای چهاران روزنامه مذکور میگوید از

قراری که در روزنامه های فرنگستان دیده شد سالانه

مانند پستات سابقه سیاری از کفر قماران اراض مختلفه

از هر طرف مالک رو زمین در ضمن معاوضه آب بجا ب

دوریهون که از مضامفات مالک باویراست میرفت

نموده اند قسمت بزرگ این مریضان که از هر سوی به آبگاه

نهاده اند کسانی هستند که مدتهای مدید باطبا مشهور رجوع نمود

چون بهیوی نیافه و از معاوضه آن فایده ندیده اند ناچار بدو

کامایک تن در داده اند و شتافته اند دوریست روزانه

خوانان محترم از این معشی اظهار حسرت کنند و بگویند در صورتی که

آن مریضان از معاوضه طبای مشهوره پاریس وین کین

سودی نبوده در حانت مایوسی از آنان پاک قصبه مجبوی میفرستند

آیا که این طبیب طایق در آنجا معاوضه این همه مریضان خوان

پرداخت که اکنون نامی راوشینده نشده واقعا هر قدر بتمجب

کنند جا دارد زیرا که تا این نزدیکیها نام دوریهون در میان

شهر با و قضا شهرت داشت و ز کسی نام طبیب حادث در
 آنجا میدیست لهذا ما برای رفع حیرت و تعجب ایشان ناگزیر
 هستیم که هم از وضع آن بلده و هم از حالت آن طبیب ایشان
 آگاهی بپسیم زیرا که این یکی از وظیفه مرعیه است ولی آن
 قدر هست که پس از آگاهی و دادن آن از آن هر دو برانتب حیرت
 و تعجب مشیر کثر محترم تا یک درجه دیگر نیز خواهد افزود سبب
 اینکه و در بهوفن گذشته از آنکه شهر نیست در عدد قضیه نیز
 نبوده بلکه دهکده بزرگی است و معا بگویند و نیز طبیب نموده
 بلکه یکی از ما این است ولی این رهبان در معا بگویند مریضان متمسک
 به عا و روحانیت نیست بلکه چهار بار بوسایط طبیعیه معا بگویند
 و مدوا میکند و این و سایط طبیعیه نیز که در امر معا بگویند مشیر کثر
 بقوا عدا معا بگویند که تا کنون بلبای حادث استخوان نموده اند و بیست و پنج

حفظ الصحة

ص ۱۹

ندارد بطور می که میستون گفت این گونه معاوجه اشراعی تازه و

مخصوص منحصر خود و پست چنانکه امروز قاعده شرعی فرد

در معاوجه با آب بواسطه چند روز نامه معتبر و بلغات مختلفه در

فرمانستان مشار یافته شرع مومی آید ده دوازده جمله نیز

در این باب با این مختلفه طبع و نشر داده طرف حق توجه عمومی

شده است بنا بر این میبایست گفت که این معاوجه و اشراعی

او خالی از اهمیت است خصوصاً که در این سنوات اخیر

پساری از مردمان معروف و معتبر نیز در ضمن معاوجه با آب

برای ب مومی آید رجوع نموده بهمان معاوجه از روی قواعد

شرعی آن شد رستی حاصل کرده برگشته اند از آنجمله است

بارون ناتانیدل دور و چلید و پرمنی و شور سیزغ

وزیر ایشان

وزیر یمان خان سیف دولت علیه ایران

مقیم وین و بارون با میل و زیر سابق خارج او تیرا

و گونت آر نولد و ولپ و پرنس و وبرا و نغله

پار سال در ظرف دوازده ماه بقدر چهل هزار از کرفاران این

مرزمنه مختلفه از اطراف و ممالک دور و نزدیک در ضمن

دور یسوفن رفته بود لاند که از ان یکی نیز با اهمیت این

معالجه پی توان برد مؤلف گوید

این کتاب را بهب انصیف و تالیف بسیار است

که تمام را از معالجه با آب اخراعی خود نگاشته و این ساد

مختصر که فقط محض حفظ الصی عمومی است اشار داده زیرا

که بیماری از امراض مختلفه را بهیچ مناسبت باین معالجه نیست

مخصوصاً در مسافرت موکب مبارک بندگان علیحضرت

اقدس همایونی اروا خافده بفرنگستان چند جلد از مصنف

حفظ الصلوة

ص ۱۸۱

آمد و بنامند را بحکم مبارک ترجمه کرده اند الا آن در کتابخانه

پساری از رجال دولت آبادیت موجود است چیزی که هست

تمام معالجات او در تغیل آب و انواع اشترار خود که ثبات است هیچ

اعمال طبیبان و محترمان روپا و آسیا ندارد خاتمه سر

گذشت محترع نقل از روزنامه های اشترافیا

ایا کانایپ راهب کیست و کجائی است کانایپ را

در سال ۱۲۱۱ میلادی در یکی از دیات حوالی قصبه

اوتوباورین از قلمرو مملکت باویر از مادرزاده پدرش مرد

بی چیز و پیشه اش جولاپی بوده کبریا سیه افت و در نهایت سنگ

دستی و پریشان روزگاری میرست تا اینکه کانایپ پس از

هفت سالگی به پیشه پدر پرداخته و ریازده سالگی آن شغل را

آود که هفت رطله که همه رو به قتل نیست پنج زرع کبریا سیه بافد

ولی از همان وقت طبعا خیلی مایل بود که درس خوانده داخل

سلاک را بمن بشو اما بسبب تنگ دستی نیل این رزوبرا

او دشوار بلکه از جمله محالات بود هر چند که از این رزوی خود

بدفعات پدر و مادر را آگاهی داده اذن و اجازه خواست

که بلکه او را بگذارند تحصیل بردارد ولی پدر و مادرش قبول نکرد

او را بجوابهای قطعی مایوس و نا امید کردند تا سیجده سال

بهمن متوال مشغول با فذگی بود تا اینکه روزی فرار کرده بقتضی

کمپتن رفته مدیر مکتب شبانه روزی آنجا بجز و لایه سپار کرد

در خواست نمود که او را بمکتب مذکور قبول نموده اذن و اجازه

تحصیل بدهد مدیر مکتب را دل بحال و سوخته جواب داده

که هرگاه پدرت اذن بدهد و در پناه مکتوبی متضمن بشتن نظر

خود بمن بنویسد وقت ترا بمکتب قبول میکنم کانا پت ناچار برانگیخته

مختصیل رضای خاطر در نزد او برگشته پیر به عجز و لایه نمودن

مسؤل و را با جابت مقرون نداشته دوباره پشت و پیکانه

جولای نشسته بیافندی اشغال و رزید و با خود قرار داد که تا

ممکن است بقدر مقدور پول جمع کرده آنوقت که برای پاره

مخارج ضروریه پول در چپ گرد آورده ترک این صنعت و در

و مادر گفته راه حصول مقصود خود پیش گیرد سه سال تمام دی بکار

خود مشغول شده بایست حصول خاطر خود را خورند نموده

در طرف ایندت طولانی که شب و روز تمام دی بکار میکرد و جزئی

بسلغی که در نزد او خیلی اهمیت داشت گرد آورده یک کیف

چرمین و یک تخت خواب همین برای خود فیرده دیست

فرانک پول کاغذی نیز علاوه آنها اندوخته داشت و در

این اثنا خیال بر مسافرت میکشاست که در آن قریه بناگاه

چشمی بر سر او افتاد و در آن وقت که در آن قریه بناگاه

عریقی ظهور کرده خانه ولانه پدر و مادر با تخت خواب و
پول نقد و کیف چرمین و نیز طعم آتش سرکش گشته پیمارگان
خاکستر نشین شدند بسبب ظهور این عریق ناگهانی
کامای را تکالیف سحر از اول و موانع مشکله از
نخستین پیش آمده ناپا چار شد که برای قامت پدر و مادر
محقر کلبه تدارک نموده پس از آن هر چه بادا باد گشودل
بر مسافرت به بیت شد بنا بر این پیچاره تا چند می روز با کجولا
و ششما بفعله گری پرداخته با اتفاق پدر و مادر بجهت رخت لمانه
برای خود ساحه انگاه بهانه تخصیل قواعد نازده جولای
که از روزها اشراع شده و هر جا شهرت داشت مسافرت کرده
شهرهای موتهج و شونفلو و اولسوزع را یکان یکان
گردیده و در هر یک از این شهرها بکاتب موجوده

هر چه بیداران آنها التماس التماس نمود که بلکه او را بکتاب قبول

کنند بجائی رسید و هیچیک از آن شهرمانی این مقصود ممکن

نشد چاره با این حال از پامی طلب نوشته همت بدین بست که

خود در خارج بقدر امکان تحصیل علم پردازد لهذا در شهر

غزاد بتناخ نزد یک راهبی مرکه نام تحصیل لغت

لایتن شروع نموده پس از اندک زمانی راهب را دل بحال او

سوجه بیدیر مکتب رشدی دیشکن نام توسط نمود که او را

بمکتب مذکور پذیرفته بحصول بکار و آن نیز خواهش راهب

مومی لیه را پذیرفته چاره کانایک از این نعمت غیر تر قشود

گشته چهار سال تمام در آن مکتب شب و روز تحصیل مشغول شد

در باب اكمال تحصیل شهادت نامه گرفت ولی از شدت اشتغال

ذهن و فقر حال چندان ضعیف و معلول المراج بود که معلن

و شاگردان کتب محال میدنشد که اوزنده بماند و افعالیتر چنان

بود با آنهمه ناخوشی برای خرج هم حیرتی نداشت بفرار فَلَاکت

شب را بروز و روز را شب میزمایند و ز غایت ضعف و

نا توانی علایم دِق در مباحث میان گشته در آن هنگام حال

در باب تداوی بالماور و ایام بهاران و منافع آن از

تالیفات دوکتور ماهین که از اطباء مشهور است پیش

افشاده بحال دقت بمطالعه رساله همت گماشت از دلایل عقلیه

که صاحب رساله در اثبات منافع و محسنات معالجه آب بیان

کرده بود یقین نمود که ناخوشی خود را بدون ناز طبیعتان دست

و وافر و شای آب معالجه تواند نمود با اینکه موسم زمستان بود

باز در غرض خود ثبات ورزیده در آن اثنا در شهر میونخ

مشغول تحصیل علم فلسفه بود که تمام کرده دوباره با آن حال

ناتوانی بهتر و لیکن برگشت چون اسباب مدومی بماند

چنانکه مخرج نوشته بود فراهم داشت و تدارک آنها برای او

محال بود لهذا ناچار شد زاینکه در همان موسم رنستان که آن

درمان و داینخ می بست در رودخانه طوخته بدامعالمی برد

چون روز روشن در آن هوا سرد علی روس لاشهاد

توانست آب سرد رود ناچار در دل خود قرار داد که بها

بدین مقصود پردازد تا مورد طعن و استهزاء خورد و بزرگ

نشود پس شبگاه که سرما پانزده درجه پایین تر از صفر

بود بکنار رود آمده در گوشه نخ راسته آب فرو میرفت

و چندی بدین و تیره عمل نموده روز باین در بکت مخصوص باین

انجام تحصیل علم عقاید میرداخت تا اینکه در سایه این معالجه

بتدریج مزاجش رو به بهبود گذاشته توانائی گرفت و رفت

حفظ الصلوة

مر ۲۵

رخسارش که مانند جسد پروح پریده بود بهتر از اول شد

و خود نیز از این معالجه متحیر بود از نیم آنکه مردم ریشخندش

خواهند کرد این معالجه را پوشیده میداشت و هیچکس بروز

نمیداد کسانی که او را میشناختند نیز از این حال متعجب بودند

که این مریض محقر بدون معالجه و طبیب چگونه بهبود

یافت و بحد این دوا از چنگ مرگ رست تا اینکه یکی از

ملاوین آن مکتب که فارغ التحصیل بود از شدت ضعف و

ناتوانی که او را مانع از پاره امتحانات بود به کاناپ

شکایت نمود درحالی که ناخوشی و خستگی دورۀ دق بود

کاناپ او را نیز مانند خود در آب رودخانه که نیچ بسته بود

معالجه کرده و نیز شد رستی یافته کاناپ نیز در عقیق خود

را نچگشته پس از آن خیلی کسان از سکنۀ آن شهر بهین و

معایبه نموده بکلی را محسوس و روید پس از آن رزوی تجارب

حاصله خود با طمیسنان قلب معالجات مردم پرداشته خاطر
بتداوی کرده هقرا و در ماندگان گماشت و در ظرف اندکی

صیت شهرش در اقطار عالم سجده در امر تدوی آب بلند
آوازه گردید و پیماران زهرسوی رو با تماثگاه

او گذاشته ولی سایر طبّا از دیدن این وضع سبب حسادت

و هم چشی که فطری پسکار از بنی نوع انسان پست با او کینه و رز

روثی بازار او را سبب کاهش اعتبار خودشان پنداشتند بگوشت

عارض شدند که این مرد را هب با طبابت چکار در حالیکه

در تحصیل علم طب رنجی نبرده و بشهادت و دچراغ نخورده و

چون استخوان خوردن کرده پست بدین وضع من در آورد

و خود رو بدون ذن اجازه طبّا که از هیچ مکتبی شهادت نماند

در دپست ندرد بکدامین حق و صلاحیت معا لجه میزبان میرزا

بنابر این محکم تر بر حسب قاعده و قانون چنانکه معمول است

اورا احضار نموده از در استفسار مطلب برآمد و طلب اجازه

نامه کرد و گائیک را بهب در جواب پرسش محکم اظهار نمود

که در صورتیکه یک نفر مریض تمامی مایملک خود را بامید

بهبود با طبای شمرود و ا فروشان صرف نموده شدستی

حاصل نمکند و از معا لجه آمان فایده یخربا امید می نیدند و اگر

خود مایه پس گردد آیا من آنچنان کس را که از بنی نوع

من است معا لجه کرده شد رست نمایم خلاف اسانت

نموده ام بلکه من بر حسب اسانت تکلیف خود میدم سبب

تجاربنی که در دپست دارم و متعنا میدم که معا لجه من بهبود

حاصل تواند کرد چگونه خود دار تو اتم نمود و انکهی معا لجه

من

من مجانی و آب نیز قراوان بی پول باشد رئیس محکم که شخصی
 منصف بود سخنان و را تصدیق کرده بعدم تقصیر و حکم
 ولی چون خود رئیس محکم نیز از دیرگماهی گرفتار رنج رنج
 مشهور طیار بوده بسیاری از اطباق ارجوع کرده پس از خصلی معالجه
 فایده ندیده بسته آمده بود در ضمن معالجه نزد راهب موسی
 ایله رفت در خواست نمود که آن مرض فریضه مدوا کند موسی
 قبول کرده در ظرف چند روز معالجه با آب و ارشدتی داده
 و این معنی پیش رئیس مایه فرزند شربت او گردیده دیگر دست
 تسلط بدیشان با تله از دامن و کوتاه گردیده با خاطر آسوده
 مشغول معالجه رجوع کنندگان گشت و از اینرو نامش در
 سوبند او از گردیده شهرتش با طرف پیچید در حالیکه متعالم
 او متعصب مقرای شهر و دیه من بود پس از آنکه زمانی از

ممالک دور و نزدیک نیز مریضان بمعالجه و محتاج شده

بشهر مذکور آمده علی الاکثر با کام دل و شدرت بر میگشتند

ایکده هفت سال پیش ازین فون بویرون رئیس ^{دین} بهبانایا

بنزدیکتن از کاناپ خواہش نمود کہ در خصوص معالجه

خود کتابی طبع و نشر نماید تا نفع آن عمومی بشود کاناپ

در جواب او اظهار نمود کہ من خود در فن انشا چندان مهارت

ندارم لهذا تیرسم کہ ہر گاہ کتابی بنویسم سبب عدم وقت

بر فن انشا طرف حسن توجه عمومی نشود ہر گاہ یک منشی

یا کیزہ ادا بودہ باشد تا من مطلب را باو تلقین نمایم و

خود منشیانہ بکار دادر دل و جان خواہش شمارا بجا خواہم

آورد بنا برین فون بویرون رئیس بہبانان

ایلیگیوس نامی از رہا پین را کہ در فن انشا دستی داشتہ بشهر

حفظ الصبی

ص ۳

دوریهوفن نزد کاناپ فرستاد تا در نگارش کتاب

اورادستاری کند لهذا نخستین اثری که از جانب کاناپ

انتشار یافت رساله مابین واسرگور نام بود یعنی تداوی الما

اثر علمی خودم در حالتی که بر یک جلدین کتاب قریب شانزده

غروش قیمت داشت در ظرف هفت سال دوست و پنجاه

هزار نسخه از آن رساله بمصرف فروش رسیده و در آن صفحات

تاکنون کمتر کتابی را تا این پایه رواجی رویداده است در ظرف

اندک مدتی کتاب مذکور که در لغت المان بود برابرهای

فرانسه اییالی مجار له چه روپس هولند سیزده حجت

کاناپ راهب بعلاوه این کتاب پاره

رسائل دیگر نیز در باب حفظ صحت و زندگانی باشد رشتی

و پرورش اطفال طبع و نشر نموده بواسطه روزنامه‌های

مقالات سؤمند انتشار داده در مجالس و مجامع هم خطابها

دل پسند در پنداب خوانده است چنانکه امروز نام کاناپ

در سرجا با حرام یاد میشود اینک گفتم کاناپ در موسم

رستان در میان آبهای نخ بسته رودخانه طوخته خود را

معالجه کرد خوانندگان روزنامه نباید چنین گمان برند

که قاعده معالجه که از روی تجربه یاد گرفته منحصر همان آنش

و امتحان خود بوده مومی ایله بر حسب قی که در متع خود

داشته شب و روز نیت بد ریافت شقوق آن گاشته

بطورهای مختلف نسبت بطبیاع و مزجه مریضان بدوات

میرد از دوی ایقدر هست که مومی ایله نشا مای مرضا

در یک نقطه پنداشته میگوید اساس هر ناخوشی که آدمی

گرفتار میشود از فاسد شدن خون است که بسبب آن فساد

از جریان بازمانده پاره اعضا از بدن آن محروم گشته امراض
مختلفه تولید می شود چون آب را بهترین معالجه برای تصفیه خون از فساد
یافته از آن اساس معالجه خود را بدین قاعده گذاشته است

قواعد خط الرضی

راهب مومی الیه میگوید هرگاه بیدار شرف بین بگیریم توهم
وید که حضرت مسبب الاسباب بر ما معالجه امراض و اسط
خلق فرموده است که در همه جا فراوانی از برای همه کس مفید و راست
و انهم است برای منافع عظیمه آب طبیعت هزاران دلیل بر آنست
بما نشان میدهد حال آنکه بسبب غفلت و عدم دقت اراد
آن نکات در مانده بهره زان منافع نپیریم چنانکه معلومست
هرگاه بحال کسانی که سحر گاهان پس از پدید آمدن خواب است
و پا و سر و روی خود را می شویند و یا کسانی که روزها گاه

عطر الصلحۃ

مر ۲۲

کرده پس گام غروب که بخانه خودشان برگشته سرد تن را

شست و شومید هندی وقت نظر شود معلوم خواهد گردید

که علاوه تن آسانی و طراوت و بسکرو حی که همان لحظه

کسانی حاصل میشود نسبت بسایرین همیشه شدرست میشود

همچنان سایر حیوانات و چهارپایان را نیز می نیم هر وقت

که از شدت بارکشی و راه پیمانی خسته و در مانده میشوند میل

طبیعی آنها را بسوی آب میکشد که بدین واسطه رفع در مانده می کنند

چون تاکنون آن دیران اعتنائی بمیل طبیعت نداشته اند از این استحال

آب در کار معالجه مدتهائی دیدم مردم نوشیده ماند این آب که بگلانه

و اسطه زندگانی هر روزی حیاتیست و این برهائی رنده که در محرم

بهار و تابستان طراوت بخش از بهار باغ و بوستان است تخم خشک را

نشو و نماداده هر گونه محلولات از آنها بعمل می آید و در گذشت از آنها

حفظ الصبر

ص ۳۳

آدمی وقتی که دست و رو خود را با آب میشوید بماندک تا بماند

تا چه پایه رو اشش نماید میگیرد و دلش انبساط پذیرد از این معنی

خود بمنافع کثیره آن پی توان آورد هرگاه وضع نماید بر معیشت امر

سخت بعضی از ممالک را به وقت ملاحظه نمایم در باب تعیین وقت

خیال و مراتب شکرات آدمیان بشبه خوابیم قیام و زرا که در وقت

در عادات مردمان از منته قدیم در حفظ صحت سبب تولید همین

استراحت است در زمانهای پیش مردم گیتی آبراهه را در مرطاف

درشت و شو بکار برده اند بلکه از راههای پدید در کار حفظ صحت

نیز استعمال نموده اند چنانکه اطفا لراحمه روزها آب سرد است

و شویید و نداین عادت در میان بسیاری از اقوام و ملل تا امروز

جاری است که بدین سبب اعصاب اطفال فوت از بدن

موت میزنند و سرد و گرم خوی میگردانند مردم و قوم در قدیم الایام

چنانکه در تواریخ مضبوطست در هنگام جنگ در اردوگاه

خودشان در نقاط مناسب حماما در پست می نمودند و عادت

داشتند که هر وقت عرق می کردند بآب سرد فرو رفته بهین

بدن آنان مانند آهن تافته که بآب فرو برده بتدریج پولاد

میگشتند محکم و قوی میشدند درین واسطه بعضی از اطباء مطلقا

در یافتن بدان خیال افتادند که طرز معیشت و قاعده دیرین

حفظ صحت را از سر گیرند دو کتور هوکلا ندویره سنج

از آنجمله بودند که در خصوص تدابیر و اعمال امر نموده با ثبات

منافع کثیره آن کوشیدند راهب مومی ای میگوید من قاعده

تدابیری با آب را بسبب میل خود با خراعات طبعیه تجربه نکردم بلکه

از هول جان خود که در سال ۱۰۴۰ میلادی

طبع حادثی که بسبب ناخوشی بمعالجین میرد اخذ ارجح است

من با امید شدند و از این با یوسی خودشان مرا نیز آگاهی دادند
 من با هم بی هیچ ملا خطه خود را باب زدم با خود گشتم چون حیات
 همه چیز آب است و در نیست که تن مرده من نیز از آن حیاتی
 گیرد سپاس خدای که همان شد که میخواستم و از حسن تاثیر معجزه
 است که تاکنون این عالم ز مدگانی کرده چندان توانا
 گرفتم که بسیار بنی نوع خود نیز خدمت میکنم بعد از یک سبب عمده
 این صحت بدن و عمر طولانی که کرده ام از قوه بنیه و از کمال استقامت
 خود بقواعد حفظ صحت است و لی قواعد حفظ صحت معرفی خود
 نه گشای انبغای حایله که تاکنون مرا هم خطیما در هیچ مورد در دست
 نگذاشته ام و اتفاقاً حالت مرضی مانند من که ربون سپر بزرگ
 رده دوباره عاده حیات کند نمونه عبرت و ایستادگی
 ایر بیمار آن تواند بود مشروط بر اینکه از گشای من قواعد که

در این باب گذشته ام تجاوزه نمایند بهین ملاحظه است
 که وضع تدابیر و قواعد حفظ صحت را که خود بجا
 عیدیه و طبایع و مزاج مختلفه منافع کثیره از او دیده و در قه
 بوم سوا همش جمعی از دوستان و هو خواهان عالم نیست
 طبع نشنودم تا عموم نسی نوع از فوائد آن بهره مند شوند
 ولی دوست است اطباءى حالى که در دارالعلوم تحصیل علوم
 کرده اند قواعد حفظ صحت و معالجه را با قوا این طبع خودشان
 موافق ندیده مقبول آن تن در نداده رد کنند ولی من مقدرا
 ایشان خواهم دارم که محض نظریات فیند این قاعده مجرب
 و آزموده مر مرد و دشمارند و بر حسب تکلیف خودشان بجا
 تجربه نمایند زیرا که هیچ طبیبی شوا ند گفت که مبررات را از
 شوق و رجحان نیست این یکی و اخصت برای طبیعی که معالجه

مریضی مشغول است در صوت و نت آن خود را میخواندند

یکی مسلمی دارد که من و او موافق ترقیات حایه فن طب معالجه

نمودم البته میخواهد که مریض معالجه و مداوات آن بدست

شود بنا بر این باید هر قاعده شکور را در پیاب فرا گیرد و

که سبب شفای مریضی تواند شد خواه از طرف طبیب خواه

از طرف غیر طبیب و یا راهی توصیه تربیت شود هیچ مری

ندارد مقصود عاده صحت مریض است

مطالعات در حق زندگانی

و واضح است که در میان روشنائی و لغو و روز و تاریکی طلال

اندوز شب خیلی فرق و تفاوت هست همچنان باین در صحبت

کسانی که در زیر تابش آفتاب و روشنائی طبیعی نیست میگویند

با کسانی که در جاها تاریک و تاریک و زیر بلوای غلبه تاریکی

دارند فرق نمایان است یعنی گروه نخستین صحیح البینه و شدت

و فرق ثانی علیل المزاج میشوند این است که در میان عملی

و آنان که در فایده کجاست و مغایره با همی یک کار دارند غلی

مشکلت که یک نفر آدم شد رست پیدا شود در عالم هیچ،

روشنائی جای پر تو آفتاب را شوند گرفت زیرا که آفتاب

خود تربیت کننده و روح قراست روشنائی آفتاب را در

نقطه صحت و قوه منفک از میان تا اثرات نمایان است با

انعکاس و روشنائی گاز و غیره علاوه بر آنکه هوا را فایده میکند

از قوت با صدمه هم میگذارد و سبب حدوث شکی نفس تری می

گاز ناپاک را حبس میگوید در هنگام جوانی خود کمتر

کسی را که عینک داشته باشد تا لا در همه جا با طحال دیده

می آید ساله را است که عینک گذاشته سبب از حال تنوع

حفظ الصبح

ص ۱۱

استعمال کار است یکی از نخستین شرایط حفظ صحت است
که باید شخص در مدت حیات خود بقدر ممکن از پرتو و حرارت
آفتاب بهرگز برگردد و کالبه خود را از پرورش آن دور نگاه
افشوس که این بام بر کس بعبادت ناگواری گزینا نشده.
روزنه پنجره های خانه های خودشان پرده ها بکلفت حتی
گلیم گرفته مساکن خود را بآلزه آتش آفتاب محروم داشته
تیره و تاریک میکنند و صمت بزرگی از اوقات زندگانی
خود را در آن جاهای تاریک بسر ببرند که یکی از اسباب عمده
افعال صحت عمومی نیز همین حال است علاوه بر تابش آفتاب
هوای صاف نیز لازم است زیرا که هیچکس شکر تاثیرات خنثی
هوای صاف نتواند شد چنانکه هر کس در صحنه

آبادیهامیروند ولی با این حال میچیک از خواص و عوام از
مدومت بقوه خانها و تاتارها و جمیع گناهان برسته که میتوان
گفت هوای اینجا مسموم است پر میزند و از این یکی
خافند که برای خلل هوای یک تالار بزرگ و دو دیگ
سیگار و قلیانی کافی است از همین قلیل است و ضعیف طاقها
خواب که مردم پیروی خیالات باطله بعضی کسان میگویند
که هوای شب زنده است در و پنجره خوابگاهها را محکم بسته
از دخول هوای صاف که سبب انشراح قلب است مانع میشوند
راست است باز که داشتن در و پنجره اطلاق خواب ببری
کسانی که متعاقبستن آنها عادت کرده اند در و پنجره
قدری دشوار میساید و چندی سلب استراحت میشود و
پس از آن که فی الجمله عادت شد از مراتب منافع آن

سبب

آنگاه میشوند راهب مومی لیه میگوید من این حالت پیری

باز هر شب بخوابم طاق خوابگاه خود را باز میکند ارم هرگاه

فراموش کرده بازکنم از استشمام هوای محبوس طاق و در آن

گرفتار کام و در دیر مشوم شخص در حالتیکه بتدریج عادت

کرد و شبها پنجه طاق خوابگاه خود را باز کند است آنوقت

فایده آنرا نیز خواهد دریافت که دخول هوای صاف با طاق برای

شد رستی و تا چه پایه میومند بوده است ولی چنانکه گفته شد برای

کسانی که باین حالت عادت ندارند تا چند ماه خالی از سخت

شوند تا بدن القش گیرند **بواس**

چنانکه معلوم است یکی از چیزهایی که بصحت آدمی سریع التیاف است

تبدلات هوای است که سرما و گرما میگوئیم در این

هر دو موجب اخلال صحت و ظهور انواع مافوقیهها خواهد بود

هر کسی که آرزو مند حفظ صحت و تندرستی خود است باید بجزارت
 طبیعی بدن خود وقت کرده بگذارد که از درجه کفایت پائین
 افتد زیرا که شدت سوزن ایل کننده حرارت طبیعی است سبب
 حرارت بدن خون است خون بواسطه مجاری رگها بشقاط
 مشامی بدن نرسد و دستها و پاهای جریان یافته اعضا
 می پروارند و در اشامی این دوران و جریان از مقدار
 قوت آن میگاهد پس بدل رسد از آن گوشت پاره صغیر
 و باره قوت و تدویر گردان جریان سابق و دوم
 میکند بنا برین کثرت خون قوت آن در بدن آدمی در متعادل
 تاثرات ناگوار سرما از وسایل نخستین بقای صحت و حصول
 امیدواری کامل آرد و علم و پست بدنی که خوش کلمه و بی
 قوت است با طاق بی بخاری و بی محروقات میماند که

خط الصیحه

ص ۴۴

بیچ وجه گرم نمیشود لهذا برای افزایش وقت گرفتن

خون در مجت خوراک و تدبیر صحیح که در بناب و علی عظیم

دارد سخن گفته خواهد شد در اینجاها از لباس که دو

تدبیری برای عدم تاثیر برست بحث داریم اولاً

یکرا باید دانست در صورتیکه شخص میخواهد گرفتار ناشی

نشود بهترین تدبیری که در بناب لازم است بجز این نیست

که وجود خود را معرض تولید و تاثیر امراض نکند پاره از

اعضای یکرا آدمی هست که بالطبع پوشاک میخواهند

روی دستها که طبعاً سردی و گرمی خوی گرفته هیچکدام

بقدر سایر اعضا متاثر نمیشود بنا بر این شخص نباید در زمستان

روی و گردن خود را با شال پشمین یا چیزی دیگر بپوشاند که

این یکی سبب تولید زکام و آن نیز باعث حدوث

دیگر امراض آلام خواهد گردید گرم داشتن با شال سبب بود

بعضی امراض میشود زیرا که سبب گرم شدن بنجا خون زهر

طرف بانسوی جریان یافته در انحال هوئی که بواسطه تشن

بگلو فرو میرود نسبت بدن حرارت خیلی سرد است و سبب

درد گلو میشود چنانکه پنجاه شصت سال پیش از این که

استعمال شال کردن عادت نبود درد گلو بندرت دیده

میشد و بی درین سنوات که شال پیچی عادت شده درد

گلو زیاد شده سبب عمده آن نیز همانا بستن شال است

همچنین یاد گرم گرفتن سر هم خوب نیست زیرا که بدن

و واسطه خون بسر جریان یافته سبب تولید درد سردیها

نقص مسامات جلد میشود استعمال و سکتش و سردیها

نیز عالی از تولید پاره آزار با و آلام نیست چه بهتر که

فصل الصیحه

ص ۳

که این دو عضو گرم گرفته شود بجهان درجه پائین تر میشود

و علاوه بر آن چون جریان خون به هر طرف اعضا بطور

تساوی نمیشود از آنرو در بعض نقاط بکثرت جمع شده از کار

می افتد و ضعف در دوران آن روید و سایر اعضا از

مدد و عمل آن محروم مانده این معنی بالاخره سبب حدوث

پاره امراض میشود دستها و بازوها را نیز باید معرض تاثیر

و تغییرات بود داشت تا بدین واسطه قوت گیرد چنانکه معلوم

چهل و پنج سال پیش از این وضع لباس زنان فرنگستان

طوری بود که شها بالاترا از مرقی را می پوشیدند چون زنان

روزی با یکبار مظهر خانهای خودشان میزدند و اجتناب از آن

رو بازوهایشان معرض تبدلات میوشده است و متانت

میگرفت و در سایر اوقات نیز بدین واسطه از تغییرات هوا

تأثر نمی شد ولی چندی است که بسبب دیگرگون شدن
وضع لباسهای ایشان که تا سردیست را میگرد و انظر فرا
نیز با دستکش می پوشند نیروی درد دست و بازوی آنان باقی
نمانده آنچه در میان گهای است و بازوی ایشان در جولا
معلوم نیست خون است یا زرد آب فاسد همچنین در آب
مخافقت پایها شخص باید پایهای خود را بطوری نگاه
دارد که سرتاب و توان داشته باشد و بجزئی سرما نشو
نشود هرگونه که در طریقت آدمی هست مانند دود
آتش که بالا میرود پیوسته میل بصعود دارد که از کجمله
یکی خون است که همیشه از طرف پایین اعضا متمایل صعود
بجانب سردی است بسبب غده تأثر شدن که
آدمی را سرما بین است حرارت پا و تمامی اعضا از بدن

خون پست پس چه تدبیر باید بکاربرد که خون بدرجه که پای را
 گرم دارد بیالاصطوکتند این تدبیر خیلی آسان است هرگاه
 شخص با پهای خود را سخت بنوشد و در شبانه روز گاهی آنها را
 در معرض هوای کاه دارد و بدون جوراب هر روز قدمی چند
 راه برود بتدریج مقصود حاصل خواهد شد هرگاه کسی مفضل
 انصاف بوضع زندگانی دایمان که اغلب پهای بنفشه
 باشد بگردان تدبیر مربی هیچ تردید قبول خواهد نمود زیرا
 که هرگاه بدقت بگیری هم خواهی سم دید که در رستان دایمان
 پای برهنه از سرما چندان متاثر نمیشد ولی مردمان شهری
 با وجود جورابهای پشمین و چکمه های محکم دایمان از سرما متاثر
 بسبب همان است که گفته شد دایمان بسبب این عادتها
 طبعی همه قوی نیستند و شدت پست بوده از شدت گرما و

سر بآید و مردم شهر متاثر نیستند مقصود از پانین
 مطلب آن نیست که مردمان متحدن و شهری نیز باید مانند
 دایتان در کوچه و بازار پای برهنه و بی جوراب راه بروند و
 این قدر نیست هرگاه در خانه و باغچه های خودشان قدمی
 چند پای برهنه راه بروند البته بتدریج تا یکدفعه عادت
 شده منافع آنرا خواهند دید لهذا بقوت قلب سازا
 اطمینان میدهم که در صوت پذیرفتن این تدبیر و کار سست
 بنصایح من خدمت بزرگی بحفظ صحت خودشان خواهند
 نمود با و از بلند مسکوم هر کس درستی زندگانی مبتدستی می
 خواهد از پوشیدن پیرهن زیر جامه و جوراب پشمین باید
 پرهیز کند که این معنی از جمله شرایط حفظ صحتی است که من
 پس از تجارب زیاد دیگران نصیحت میکنم پیرهن زیر جامه
 سایه

و جور آید از منوجات پدید آید سبب آنکه از مالش
 بواسطه بدن حرارت غیر طبیعی در بدن حاصل می آید بنا بر این
 باندازه که حرارت بطور غیر طبیعی خارج می شود شدت حرکت
 و دوران در خون پدید می آید تا جای حرارت ضایع شده را
 ببرد و این معنی هم سبب عمده هستی و خستگی بدن می شود شخص
 باندگی تا مثل صحت این فشار را در خود معاینه تواند دید هر قدر
 بدن پوشتاک گرم گرفته شود و بجهان پائین می رسد و در بدن پوشتاک
 میگیرد و این است که میگویم شخص بجای گرم داشتن بدن
 انرا هرگاه بهر تألیف و عادت بد بهر آسوده خواهد شد
 سبب عمده ناخوشی ریح طیار و پاره امراض عصبی و
 مثال آنها همانا از پوشیدن پیرهن و زیر جامه شین است
 چنانکه قبل از اختراع و ایجاد لباسهای شین این مرض

حفظ الصحة

من

بندرت دیده میشد ولی امروز بواسطه تعجیم بافتن استعمال

انها در دایره شیوع این امراض نیز وسعت رویداد است

چنانکه گفته شد باید پیرهن و زیر جامه کرباسین و درشت باشد

که بدین واسطه هم حرارت بدن محفوظ میماند و بهم سبب پیرهن

آن لباس درشت اعصاب قوت میگیرد و توانائی آنها

میاوراید و نیز لباس نباید چدن تنگ پوشید چنانکه

بدن را از تاثیر هوا با لکه باز دارد و هوا در روی جلد بدن

آدمی تاثیرات مافست برای حفظ صحت باید لباس قدری

فراخ پوشید که جایی از برای نفوذ هوا باقی باشد هر قدر

بدن آدمی از هوا دور افتد بهمان پایه با امراض نزدیکتر میشود

لباس برای چنان پوشید که بدن را بطور متساوی مستعد

یک قسمت یا یک عضو از سایر اعضای بدن را گرمتر یا

سبب خلل صحت و تولید مایع میشود تعذنی

پس از پوشاک با مر تعذنی و خوراک باید دقت نمود استعمال

هر چیز که بطور افراط و پس در آن زائد از حد مرینه موجب ضرر

خواهد گردید از ندقی باین طرف بخوردن گوشت خیلی اهمیت

بدهند یکی از مشایخ طبایع گویند گوشت در بدن آدمی حرارت

زیاد الوصف نزدیک بدین احوال تولید میکند رطوبت

گوشت حرارت بدن را ترنید میکند ولی بسبب آن حرارت مغز

اعضا خسته و زرده میشوند چنانکه دمایان میگویند خوردن

گوشت با فراطین می پوساند بنا بر این گوشت را با اعتدال باید

خورد اما کولات باعتبار منافعی که بوجود انسان دارند به قسم

میشوند اول موادی که از زوت آنها زیاد است و دوم مواد

که از زوت آنها کمتر است سیم مواد می که با مزه از زوت آنها

نسخه بنویسد و در این کتاب
در این کتاب در این کتاب
در این کتاب در این کتاب
در این کتاب در این کتاب

بهترین ماکولات که قسم نخستین از آن تربیت میشود شیر است
 که از آغاز طفولیت تا هنگام شیخوخت برای آدمی یکی از نافعترین
 خوراکهاست باین همه بعضی کسان بافت میشوند که پس از
 خوردن شیر در معده خودشان را خسی و سبب میسازند سبب
 آن شها عدم عادت است و یا اینکه شیر را با فراطی بخورند
 کسانی که بخوردن شیر عادت ندارند اول باید اندک اندک
 بخورند تا اینکه معده بدن عادت کند آنوقت با مقدار بمه
 صرف کنند که در این صوت در طرف اندک مدتی آن ناراحتی
 رفع شده بالعکس بر راضی معده میسازد و نیز هر چند از حیث آهست
 بر تبه شیر نمیرسد ولی باین همه از جهت تغذی خالی از فایده نیست اما از
 جویات لوبیا و عدس و نخود نسبت آروغی که دارند برای
 تغذی بهتر از سایر غذایه باشد خصوصاً برای قهرو مردمان
 بیاض و سرد مزاج

کثیرا لا و لا و شکد پست بهترین غذا است آنکه بدین حیوانات از
 حیث غذا اهمیت نهند سبب آن وسعت معیشت است که هر
 گونه غذا در سر می‌انند و این یکی تجربه ثابت شده است که خوردن
 حیوانات مذکوره بدن را فربه کرده اعضا را نیکوترین و جوی پرور
 میدهد در گوشت نیز بشرط چرب بودن آن زوت خیلی است و
 نافعترین گوشت ها گوشت گاو است و گاو ساله و در درجه دوم
 گوشت ماهی بشرط تازگی خیلی منفعت دارد و لی گوشت گاو و
 گاو ساله معلول می‌رشد نباید خورد که خود موجب حدوث پاره
 امراض است و همچنین است گوشت می‌رشد و غیره گندم و آرد
 و جو و سبب زمین پس از لوبیا و عدس و نخود و باقلا در درجه
 دوم و دارای مواد ازوتیه هستند از چند می‌باین طبایع
 سفیدی نان قنابل گشته بر کس سعی میکند نان سفید تر

از زمان سفره دیگری باشد حال آنکه از این مسمی غافلند

هر قدر سفید باشد بھمان پائیز نفع او بوجود آدمی خواهد گاست

قیمت بزرگ قوت غذا یه گندم در پوست او پست که با طبع

با و صید در صورتی که پوست او را بکنند قوت نخبه تر او را

ضایع کرده از نقش خواهد گاست اینست که دما تیان حکم

طبیعت کار بسته گندم را با پوست خود آرد کرده میخورند لهذا

بیزوی بدنشان افزوده نسبت بشیرن قوی پنجه و سببر بار می شود

حتی پساری از دما تیان فرنگستان از آرد جوین بشرط جدا

نخردن بسوس آن نانی میزند که خیلی لذیذ و پر قوت میشود و

برای بدن و پرورش اعضا بهترین و نافه تر غذاها است

بقول لیه یک که از کیمیا گران مشهور است منی

تزییکی از غذا های خوبست موی لیه ز روی علم و بحر بیابان

حفظاً لصحة

ص ۵

نموده است که نفع سبب رینی در کار غذا بیشتر از بعضی حیوانات
و در خصوص تخم مرغ گمان مردم نخطا رفته بدان پایه که در این
اواخر مراتب اهمیت او افزوده اند نفقش مسلم نیست یعنی
نیگویم که تخم مرغ از حیث غذائیت هیچ منفعت ندارد مقصود
این است بدین که هرگاه شخص بخواهد تمامی ماده حاصل
نخچه را که برای زیست همه روزه لازم دارد از تخم مرغ ببرد
روزانه اقل باید چهل عدد تخم مرغ بخورد این هم که ممکن نیست
کسانی که از روی بهالو میگویند تخم مرغ تنها تغذیه توان
رایشان بحیف است چون در بزرگی آلات غذا
از دست میست بنا بر این کسانی که گوشت زیاد میخورند هرگاه
بجای گوشت بزرگی آلات نیز بخورند از این بزرگی و بهر
اقتدال حاصل آمده نفقش برای بدن بیشتر میشود یعنی حرارت

حفظ الصلوة

ص ۵

مفرطی که از خوردن گوشت در خون حاصل میگردد بواسطه
بشریه از شدت افتاده کسب اعتدال نمکند خوردن مسوه
با طعام نیز عالی از فایده نیست خون را صاف میکند مثلاً
پست و گلابی بشرط معروف بودن تابش آفتاب خیلی
سودمند است ولی باید نه را پاک شسته با همان پوست
بخورند آدمی هر قدر از ماکولات چرب بپزد و خورند
چربی فربه بخی بی مغزی باری می آورد موجب سلب راحت میشود
و اضمحلت بدرجه که شیر سودمند است روغن کره تا آن
پایه فایده ندارد مؤلف گوید

اینکه کانایب را هب در خواص آن سفید غیر سفید میگوید

این است که در بعضی از ممالک متمدنه محض لطافت کنه را

پوست کنده پس از آن میکنند مقصود مخرج این حفظ الصلوة

گندم خالص است که با پوست آرد کرده و زمان کند خلی پیرا

در اینجا مناسب دیدم محض اطلاع مطالعه کنندگان محترم شی

از زمان و گوشت و سایر کولات خودمان هم گفته شود

راهب مومی لید را بنحاطر خطورینکرده که جامعیتی هم هستند که

قطع نهال بنی نوع محض ضرر منافع مالی کمرسته از خوراندن انواع

مواد مضره مضایقه نداند اگر قدری تعقل شود بزودی میتوان

دریافت که در دماست آن نهایی بسوس دار بصورت نامرغوب

وقتی که طبع میکنند تا نیم فرسنگ بوی آن تازه قلب آدمی اوقات

میدهد و در شهر شخص داخل دکان توانی هم که میشود مطلقا بوی

انفی است تمام نمی کند دلیل آن عطر و بوی آن دمایان و عدم

بوی آن شهر را جز نبودن گندم خالص پیرا نیست و محل نمود

معلوم است گندمی که مخلوط بنجاک و تخم علف و گاه و گاه دیگر

باشد طبع آنرا مان کند مینستون شمرد چتری که مو و خار سب
داخل داشته باشد اصل و خواص طبیعی و هم بالبتع از میان
رفت و همچنین است گوشت و میوهات و حیوات و طبعهای
بازاری که هر یک در جای خود مسجی لازم دارد اگر بخطر
هر یک را ملاحظه کنیم دریافت خواهیم کرد این است که از
هندی بن طرف آدم قوی البینه و شد رست در شهرت
کمتر دیده میشود با استعمال غذای لطیف و اهل دعات با
همان نهایی بسوسی که هر چه هست خالص است قوی البینه
و طویل العمر میشوند آیا این از مقتضای تعصب و

غیرت وطن پرستی است که از برای دوشاهی منافع خود کمر

بقطع ریشه بنی نوع بسته ایم اگر بگوئیم راه و رسم صحیح درستی

از روز نخست برای مقرر شده است دروغ و خلاف است

خط الصحره

ص ۷

چه دستوار العمل و طریقتی بهتر از پیروی شریعت مطهره فرض توان

نمود امروز می بینیم و شنویم در تمام ممالک متحده و فزگت مردمان

و انست حکیم دارد و هر چیزی را در هر جا عالم که شمر بر برائی

نوع خود انواع صحت و جان فشانی تحصیل کرده متداول

یکند و درین عصر بعد از تجرّبات کم کم بقانون شرع مطهر ما دست

از اجبه معرض تداول میاورند و چندی نمی گذرد که خواهم

دید تمام قوانین این شریعت مطهره عالم گیر شده و ما خود است

اسلام بسوزنی بخواص و حکم شریعت خود مان بزرده ایم شرع

مطهر کدام یک از ضربی و کلی قانون زندگی را فرو گذار فرموده

خریدن نان از زنان و ای مسلم مکلف با سمنان کنیم

خالص و انانی مخلوط و مرکب از بعضی مواد منضهره گرفته اند که مکرر

شرع بین است همچنین است فروشنده سایر کولات و ثبات

حفظ الصلوة

صواع

اگر بفرمان شرع باشد بایع و مشتری آن گندم معاویه میکنند در

صورتی که نصف آن بان غیر از گندم است حرمت معاویه

معلوم است و نیز صرف نظر از حفظ صحت بندگان خدا کردن

البته مغایر عوالم انصافیت و اسلامیت است با تجمعه امیقدر

می دانیم فاعل این اعمال بهره و نصیبی از نقشب طینی ندارد و گذشته

از عذاب اخروی در دنیا مورد طعن عالمی است در این عصر

که روشنائی مدینت عالم را فرو گرفته اما که عقب تحصیل هیچکاری

نمیرویم اقلان خوبست مگر می کنیم که در تدین مذهبی و آرا اسمی عالم

انصافیت شویم انصافی
ایضا معاویه با آب نقل

از روزنامه آخر مشروبات کاناپ راب

میگوید چون از ماکولات محضی ذکر شد شخص باید در مشروبات

وقت کند این یکبار باید دانست که بهترین مشروبات آب است که در این وقت

اینکه در بعضی مملکتها اطباء بنا برست قهقن آب گوارا و صاف
 و یا مقصیسات بهو مقدار کمی از شراب را تجویز می کنند که برای
 رفع ثقلت آب را بدان مزوج کرده بخورند با اعتقاد من همان آب
 بهتر است و تا مرضی که مستلزم خوردن شراب نباشد فایده
 در شرب آن نیست تمامی مسکرات بوجوه آدمی مضرات مگر
 در هنگام احتیاج از روی اعتدال چون تاکنون مردمان فریفته
 در باب مضرت مسکرات آنچه گفته است بمفصل گفته اند لهذا
 من در اینجا از ذکر آنها بدین مختصر اکتفا نمودم که تصور فایده آنها
 از بیش عترب نوش جستن را ماند هرگاه زهر را خاصیت ترقی
 حاصل آید از شرب مسکرات نیز سودی چند داشت توان داشت
 خصوصاً در اعمال آنها امروزه هزار گونه تقلب بجای می آید هر
 گاه شخصی صافی شرب از ماهیت آن گاهی حاصل نماید اگر

هر قطره اشش و وحی تازه باشد برینه بحکم ضعیفی طبیعت
از شرب آنها استنماع میکند شراب خوار کار امروز را بفردا
افکنده و چه گذران فرسودار ایترا امروز خرج مینماید گذشته از
آنچه بسی مفاسد از شرب آنها بروز میکند که سبب نامی نماند
نیک نامی گشته خرابی خانه های بزرگ را ایترا بار می آورده
هر گاه بیدیه انصاف بنگیریم خواهیم دید که ظهور باره از
عقل و امراض مهلکه ایشوع استعمال مسکرات است زیرا در
مکانهای که شراب و سایر مسکرات نیست یا بحکم دیات مشروبات
سکنه آن ممالک بعضی امراض امینند سهل است که قوی
الیند و شد رست هم میشد و در میان شان کسان عمر دیده
باشاد و نود ساله خیلی پیدا شود که با آن همه کبر سن انقباض
معاش و تدارک بایستحتاج خودشان در مانده و معاوضه نمی

بسیارزند بالعکس در جاهائی که مسکرات با انواع پیدا میشود

و استعمال آنها را نیز تعمیم حاصل آمده آدم هتادیا نود را له

شد پست کم ترافش میشود باور نداریم ملک تن از مردمان خود

باشعور در حق مسکرات برخلاف این را می دهد خصوصاً

در این زمان که در مواد اصدی مسکرات خیلی تقبب بکار می رند و از

انزو و برابست ضرر آن میفرایند مطلبی است که انکار آن محقق نیست

عجب است کسانی که خود این تقبب را کرد با دست خود

زهر فشرده بخورد بنی نوع داده بیسیان هستی آنان آب

می بندند با اسخال و عوی تمدن و نهایت کرده بر خود می اند

این یکی معلوم است که بجز و مشروبات یا اینک میکفات همانا

الکسول است خصوصاً در عرق از سایر کیفیات این یادداشت

و ریشه حیات را میثا است قوای ذهنیه را ضایع کرده و بسبب

خط الصّحّه

ص ۵۴

تحریر یک فوق العاده که بعد میسد به در طرف اندک مدتی
انرا از کار انداخته است و ضعیف میکند و در تمامی قوای بدن
تأثیرات ناگوار می بخشد هر چند که در آغاز بطور موقت خورنده را
قدری هستی و چالاک می آورد ولی سستی و رخاوتی که در آخر از آن
وارد میآورد خود دلیل این است که قوای بدنیه را تا چه پایه
خسته و آزرده داشته است **مؤلف گوید**
در باب مضرت مسکرات طبای جدید و قدیم این قدرها
نوشته و مینویسند که قلم از شرح عاجز است خدا و این بادیه هم
همه کس برای لعین مشاهده نموده است از اینجا و یکی از
نسخهای مسال جریده ضربقانون خبرگزاری شرحی در منع مسکرات
دیده شد خالی از سبب نیست در اینجا درج شود لهذا

نقل میشود **تدبیر در منع باده خواری**

فصل الصیحه

صریح

از قراریکه در روزنامه های فرانکستان دیده شد و بعضی ممالک

اروپا سوئییا سچ باده خواری که مولد انواع عقل و بیماری است

از درجه اعتدال گذشته عجلای قوم و دانشمندان ملت از

خسارت فوق العاده ملی جانی که بسبب شرب بملکت وارد

می آید بخواهد فاده چنان مقتضی دیده اند که بهر نحو تدبیری

ممکن باشد جلوی این مرض مهلک را که سریش بیشتر و سریعتر از هر

گونه امراض ماریه مهلک است بپذیرند این است که در بعضی جاها

جمعیتها و مجالسها منعقد داشته باشند بامداد یکم عهد و پیمان بسته که خود

گرم باده خواری گزینند سهل است با کسان دیگر که کوسن باوه

خواری با نرا سیر باز دارند مصاحبت نکنند و با دردمی کسان

و صلت ننمایند و در پاره شهرهای دیگر نیز بدین کار متوسل

شده اند از قراریکه نوشته اند حال در بعضی شهرهای دیگر قرار

خط اصلی

حجت

دادند که مقدار میگردد و از انقیاد و تحید نمودن از جانب او

صمیمیت نشان بر آنها بکارند که اقل در خیر مایه آن بود مضره که

محل صحت است کمتر باشد و گذشته از آن در تمامی مکاتب ممکن

نیز از ابتدائی تا مکاتب رشیدی و عالیله مخصوصاً درسی با

مضرات عیدیه شراب خواری بوده گساری بشاگردان

یاد بدهند که خود از آغاز طفولیت از شومی آن عادت یا شاست

آگاهی حاصل کرده نصرت نمایند

حال باید

وقت نمود که شریعت پاک اسلام بر ذمت عالم انسانیت

تا چه پایه حقوق ثابت است که از یکبار و سیصد سال پیش در

آن ببحر تارکی و ظلمت عالم که نام و نشانی از تمدن در میان نبود

آثار وحشت در اطراف و اکناف دنیا استیلا داشت

قدسیه که من طرف ابد بشارع قدس اسلام موجب بود بفرمان

خط الصیحه

مرح

خداوندی شرب آنزهر قاتل را به پیروان شریعت طاهره منع فرمود

بنازیم پیغمبر پاک و حکیمی را که هیچ کلمه از کلمات هما یوش خالی از

چندین حکمت نیست بلکه هر حرفی از کلام معجز نظامش متضمن چندین

حکمتی باریک لایه‌وتی است که هوش و خرد فیلسوفان با

اوراک در نکات یکی از آنها راه ندارد نیند انهم مریخی با آن

اسلام را که از شدت کوتاهی نظر بجز اینست پای خود نمی‌نهند

از خواندن مثال این مطالب که همه بعمیان اسلام خود می‌بینند

بی‌سج سُرُخ رونی باریک‌بینانه از او امر و نواهی اسلام که ایمانی است

که گذشته از نوید خروید بدینا وصحت و نیک نامی شخص منفعت

نداشته باشد هرگاه جهانی را یک شهر اسلام تصور نمایم و سکنه آن

شهر را از آداب مسلمانیها نماز اوقات خمس را بشماریم که شارع

مقدس فرموده است بجای ساورند در آن شهر کافه لوازم نبیره

و آسایش با لغای مانع حاصل میشود زیرا که در شرایط وضو غیر آن

که باید آب وضو مضاف و غصبی نباشد و بدن شخص وضو

گیرنده و لباس پاک باشد و بنا محرم نظر نکند جای نماز

غصبی نباشد لباس پس مصلی از مال حلال خود باشد هرگاه نماز

کننده بکسی مقروض است و بر او ای انقدرت دارد اول

باید بادی قرض خود پرداخته بعد از آن نماز را بجای آورد

و غیره و غیره پس باندگی تا مل معلوم میشود که از آداب و یوا

اسلایه شما نماز در صوتی که مصلی موافق شرایط مقرر است

بجمله آورد هر آینه مانع از تجاوز بحقوق و عرض دیگران نخواهد بود

پس همچنان شهری البته میان آسایش و استقامت است

حاصل میشود باری هرگاه یکی از علل دومی لا حرام باشد

حکیمات دین پاک اسلام هست گماشته کتابی درین باب

و تصنیف فرموده طبع اشعار و همت بزرگی از خود بر ایشان

اثبت خواهد نمود که تا قیامت آن حق بر جای ماند و صاحب

اسلام نیز از او خشنود کردار شایسته **قهوه**

کامایپ راهب محترمان حفظ الهی میگوید یکی از مشروبات

که از چندین طرف در بعضی جاها خصوصاً در ممالک شرق

زمین عادت شده قهوه است یکی از مشاهیر طبایع میگوید قهوه

در معده کاملاً هضم نمی شود بلکه نیم از آن حل نشده و هضم یافته

از معده برمی آید و سایر ماکولات را نیز هضم یافته از معده برمی آید

تجارب من نیز در خصوص قهوه بهین نقطه منجر گشته بعضی قهوه را

سحرگاه شیر با قهوه مزوج کرده میخورند و چنین می پندارند که این

وسیله برای تب قوه آن می فراید ولی این تصور از روی فن

باطل است هر چند که زمان ثبات آن در معده کمتر بوده و کاملاً

بعضی مارت از آن خارج شود هرینه فایده‌ی در آن متصور شوند

بود بنا بر این در صورتی که شیر را با قهوه بجوزند قهوه شیرینتر

از قهوه

بتحلیل از قهوه بیرون می‌اندازد بدین واسطه فایده شیر تر از آن سلب

میشود قهوه خاصیت تحریک اعصاب را دارا است هر صدمه

که از شرب عرق به میان صحت آدمی وارد می‌آید قهوه نیز همان

صدمه و ضرر را دارد ولی نه بشدت عرق در دایره محدود می‌آید

که از قهوه در صورت افراط در شرب آن بروز می‌سبب عده

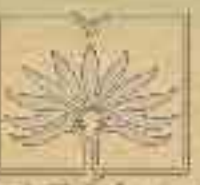
از دیادامراض عصبیه در میان مردم همین است این مرض قبل

از عادت شرب قهوه تا این پایه شیوع نداشت ضرر شرب قهوه

بطایفه زمان پیشتر از مردان است کثرت استعمال قهوه آنان را

بفقر الدم و امراض عصبیه گرفتار داشته سکنی حوصله عطف در

مراجعات می‌آورد و زمان را بهتر آن است از شرب قهوه نیز بهترند

خط الصیحه

ص ۷۲

کسانی که عادت نموده اند پس از طعام قهوه بپوشند یا نه

که از غذا بوجدشان میرسد بسا و بد میگردد زیرا که قهوه مانع شود

که خواص مفید و موافقۀ با عصاب توزیع و تقسیم شود بلکه

آنها از معده رفته و رروب کرده پرون می اندازد هرگاه

شخص در پی شدرستی خود باشد و پس از طعام میل و عادت

بشرب قهوه داشته خود داری نمی تواند خوب است که نه

مردم بعضی محکمها جویند که در آبه مانند قهوه بوداده بسایند

و جوینده بخورند که بسبب غذا ایت بهم نافع است

چای و چکولاتا نیز بسبب اینکه ماده از فوقی ندارند

منفعتی از شرب آنها متصور نیست ولی این قدر هست که تا

سایر مشروبات مفرت بهم ندارند در اشای اعلا هم بعضی از

اطباء را می بر آن است که اندکی آب یا شربوبات باید خورد

و برنج نیز برخلاف آن را شئی داده اند میگویند در سفره

پنج چیز از مشروبات نباید خورد و لی مواد غذاییه را باید خیلی

جوید همان لعاب دهن که با طعام مخلوط میشود بهترین یا

برای هضم طعام و حفظ صحت است اما مشروط بر اینکه بدن

یکی خوب و وقت شود طعام هر قدر زیاد جویده شود بهمان

هضم آن سهل خواهد شد زیرا که معلوم است ماکولات قوی

که بعد از فرو شدن در استخا با غصاره معده و می مخلوط گشته

حل و هضم میشود و آنچه از هضم باقی مانده در روده های کرم

حل میگردد و در این حال طعام هر قدر بدون مشروبات بعد

رود هضم آن آسان خواهد بود زیرا که در میان طعام و قوه

هضمه چیز دیگر حایل و مانع نخواهد ماند ولی مقصود از این مایات

نه آن است که مطلق آب نباید خورد معده هر وقت که باغذائی

اجتناب داشته باشد لطیف و می تشنه شده طلب آب میکند
 وقت آبر باید خورد و چون طبیعت خود بران حکم دارد مقصود
 این است که پیاره عادات و اقوال که یادگار از جهالت است
 و بگویند در سر طعام باید آب خورد و بر می آن نفعی قرار می
 دهند که هیچ قاعده راست نیاید نباید گوش داد این یکی
 واضحست هر چیزی که از خوردنی و نوشیدنی بعد و اخل شده
 معده در هضم آن زحمت میکند بعد تا میل نهد و آب نباشد شخص
 نباید معده را برنج و غلبه انداخته و در مانده کند در هنگام
 تشنگی نیز نباید بر سیر خورد بلکه اندک اندک باید خورد تا تدریج تشنگی فرو
 نشیند هرگاه بامید دفع تشنگی آب زیاد خورده شود هم معده
 ناراحت میکند و هم بر آفت تشنگی میافزاید پس از طعام نیز
 تا دو ساعت بگذرد نباید آب خورد زیرا که قبل از آن معده

برای هضم طعام کرم و در جوش است آب سرد معده را
از جوش انداخته هضم را تضعیف نموده بسبب تولید ضعف معده

میشود **نمک** برای هضم طعامی که اد

ثاویل میکند قدری نمک لازم است منافع نمک در طعام

موفق فن حکمت ثابت شده ولی پاره زما کولات چون خود

لمحیت دارند و در ترکیبات کیمیاویه آنها ماده نمک هست

از آنرا با لطف بر آنها نمک سودن لازم نیست از نمک آنچه

طبیعت برای ما ضمه در کار دارد قبول کرده زیاده را

با بول بخارج دفع میدهد یا اینکه معلوم است هیچکس زاید بر اندازه

در اطعمه نمک بکار نمیدارد باز میگوئیم که نمک را نیز نباید از حد معمول

آن مصرف نمود یا اینکه بخوردن طعامهای نمکین مضر است

کرد زیرا که طعام شور تسکینی فراید و خوردن آب زیاد نیز مضر است

خسته و ناتوان و رنجور بنماید

روزانه چنانچه باید طعام خورد

این طبیب با تجارب یعنی کاناپ راهب که عمری تحصیل

اینکار بربرده میگوید چنانکه شخص از خوراک ناگزیر است باید

قرار خوردن آنرا نیز بنکو تر و جوی بداند برای آدمی شدت در

شبان روزی سه بار طعام کافی است چنانکه عادت بسیاری از

ممالک تمدن نیز بدین منوال است یکی اول روز است که آنکه

چیزی برای شکستن ناشتائی میخورند پس از آن نهار و شام که ^{فطری}

پس از مغرب خورده میشود هرگاه زیاده بر این اوقات ملائمه چیزی

خورده شود معده برای بهضم آن فرصت پیدا نکرده از قوت

آن میگاهزد و بهضم بصعوبت می انجامد این یکی سبب تولد امراض

و اخلال صحت بدن علت مزاج گشته آدمی که قمار و شجرت

میشود

حفظ الصلح

ص ۷۷

میشود از برای گروه عمده و کارکنان بجهت سنگین ناشتائی

هیچ غذائی بهتر از شرومان نیست در بسیاری از دماهای

بر حسب عادت هر روز صبحی شوربانی از شیر ترکت داده

و بدن ناشتائی می شکنند این یکی از حیث غذاییت و دارائی

خیلی اهمیت و نیکوترین سید برای حفظ صحت و تندرستی است

ولی در پاره جاها با بعضی از مردم بهمانه کرم و اشتن بدن دادن

بخوردن چند پیاله از کونیاک یا عرق عادت کرده اند

نیز مضرتین عاداتهاست و عبارت دیگر محکم ترین سبائی

برای ویرانی پنهان صحت و تندرستی است خصوص کسانی

که بایده منفعت کونیاک را با شیر مزوج کرده و بخورند غافل از

اینکه هیچ منفعتی از آن بر نشو اند گرفت زیرا که مواد الکلیه

خواص غذاییت شیر را کاملاً از ایل نموده و منافع آنرا مضر

حفظ الصی

ص ۱۰۰

مقلب می کند کسانی که بصر صری عادت دارند و یا اینکه

خیلی ورزش و حرکت میکنند هرگاه قبل از بهار بجهت ناشتایی

با بودن اشتها قدری با ورزش از اینیات بخورند ضرری نخواهد

داشت ولی در عدم اشتها تا هنگام بهار چیزی نباید خورد و اگر

در آشنای طعام دوم قدری غسل هم بخورند بهتر است بسبب

اینکه غسل علاوه غذائیت شغای مخصوصی هم دارد گروهی عمل

و فعله و زراع که بکارها سخت و دشوار مشغولند هرگاه قوتها

طعام لوپا و یا نخود آب با قدری گوشت بریان و سرخ شده

بخورند برآینه برآید قوت و توانایی آنان خواهد افزود و

در این طعام مالک باویر که از قلمرو المان است گروه کارکنان قدری

شوگروت یعنی ترشی کلم میخورند و قریب به تمام طعام یک

پایله شیر هم می نوشند این عادت خیلی سودمند بحال شاهان است

هرگاه دیگران تیر عادت کنند خالی از فایده شوند بود و
 این یکبار هم باید دانست که طعام باید عاری از تکلفات باشد
 شود هر چند در پختن خوراک بیشتر صنعت بکار برده شود از
 قوت غذائیت آن بجهان پایه خواهد کاست و در حال
 معلوم است که منفعت آن بآلبنه کمتر خواهد بود مردمان
 شهری در طبع اطعمه خیلی بکار برده طعام را با پار و دویه بهار است
 آرایش میدهند هر چند که بدین وسیله ممکن است که در لذت
 طعام تنبیهی حاصل شود ولی هر قدر بر این لذت افزون
 طعامها بفرایند بلکه بیشتر از منافع غذائیت آنها خواهد کاست
 همچنین نانهای خیلی سفید که اغنیای میخورند و اطعمه که از آن
 گونه آرد و خمیر کرده میزنند از خبث غذائیت فقدان دارد
 اهمیت نیست زیرا که سفیدی آنها اغلب از مواد خارجی است

عطا الصحره

مرید
که بآرد مخلوط میکنند لهذا میتوان یافت که توانگران با هم
مخارج و تکلفات که در پخت و پز طعام بکار میرند بقدر اطمینان
ساده بی چتران نفع نمیرند و دایمان مملکت با ویر
طعام شب را شور باقی از آرد مرتب داده اند اما یک
طعام خمیر کن بقوت بخار میرند خورده پس از آن یک
پیاله شیر بالای آن مینوشند و بسبب این الطعمه همه شد پخت
و قوی لبینه تر از مردم شهری هستند مقصود ما از
ذکر این مقصود آنست که مردمان شهری و عینا و تواتر
بیزور طعام باید زد و دایمان پیروی نمایند بلکه مقصود این است
که در ماکولات دقت نمایند هر چیزی که آرزو آن بیشتر است
از آن بخورند تا افغنی که در طعام منظور است بر آید و از
مکلفات و موانع لکمی پیروند هرگاه مردم در خصوص

و شربه بدین محضر ساله اشاره رفت کار بندند هرینه عمر
براحت بسر خواهند برد و زرنج پاره علل و مراض که آید مرا
از زنده گی سیر میزد آسوده خواهند بود

فایده شغل و کوشش

چنانکه

همگنان را معلوم است هرگاه آب بدین صافی یک پندی
بی حرکت در یکجا بماند هر آینه می کند و از غیر اشباع خارج شود
سهل است که ضرر ترا از آن متولد یسود و همچنین اگر یک ماشین

اینست که از کار افتاده بحال خود باقی ماند البته انرا
زنگ گرفته ضایع و نابود می سازد و همچنان آدمی اگر عمر خود را
به پکاری بسربرد هرینه در قوای بدنیه آن اختلال راه یافته

مزاج از صحت منحرف میشود برای هر کسی از هر صنف و طبقه

که باشد لازم است که همه روز و چند ساعتی اعضای بدن را

ص ۱۲ عصا الصی

خود را برورش و کار مشغول دارد تا خود شدرست ماند
ولی بشدرست که هر کس باید در خور قوت و مقدار خود کاری
پیش گیرد زیرا چنانکه اگر کسی بمانندین شتر از آنچه معین است
قوت بدست داشته و نابود میشود همچنان هرگاه آدمی نیز کار سختی
که فوق تحمل و قوت و پست بچسبد البته تاب نراند و رده قوای
بدنی اش را از کار خواهد داشت و بهر حال شخص در این حال باید
با اعتدال حرکت نموده تا ممکن است به قوی بدنی خود پیوندد
بعضی از صاحبان صنایع قصای شغل و پیشه خود را پاره میکنند
که در یکجا بدون حرکت نشسته نهادن ایشان کار باشد پس باید
این گونه کسان لازم است که به گام فراغت از آنکس غل
ی کاری عدم نمایند که بسبب حرکت اعضای بدن و تندرستی
شود و شاید بایست که در زمان فراغت بشرط عدم شدت

که موجب سستی شود بآرامی در نشست ننوده همه روزها نشسته
 یعنی راه طی کنند و بسایر کارهایی که سبب حرکت تمامی اعضا
 بدست بردارند تا از شیای ناگوار و مضرت بجا نشستن
 و آسوده گردند و عمری بی رنج و ناخوشی پایان آرند و همچنین
 کسانی که روزها شام در جای مسقف نشسته از استسقام هوای
 صاف و لطیف محرومند برای آنان نیز لازم است که بمحصول
 فراغت از کار ساعتی چند در جاهای قلیل از دحام استسقام
 و اشتیاق هوای صاف اهتمام کنند تا اعضا و دل و جگر به آن
 واسطه نیرو گیرد خلاصه مرد نباید در اجرای تدبیری که برای حفظ
 لازم است اهمال کند زیرا که بحکم عقل و شرع حفظ صحت پیش
 از همه چیز برای آدمی لازم است و در کار است نخت باید اصل
 محافظت نمود که صحت است سپس بفرموده عادت پرداخت که عباد و کتابخانه ملی
 جمهوری اسلامی ایران

و افعال است در باره کسانی که کارهای سخت

و دشوار میپردازند و ناچار کارهای تحمیل شوند و مندی تر سختی خداست

که برای ایشان دستور العمل شود برای آنگونه که انسان که از خوا

ستی خسته و مضطرب و مشقت نذرند و در روی زمین

زیر آفتاب و برف و باران بگذرد و مزدوری و حمال

بسر برده و در معادن زیر زمین چاهها شک و تارک

کار میکنند که شب و روز در نظرشان یکی است و چنانند که گویا

زنده در گور شده اند بهترین تدبیری که بدن حفظ صحت تواند

نمود همانا آب است هرگاه برای آنان دست بدهد از آب

بسی فایده تواند برد عمل معادن و کسانی که بکار

های سخت و فکری روزگار میپارزند لازم است که در خانهها

منازل خودشان یک باینو از چوب و یا مواد معدنی

حفظ الصلح

مرد

داشته باشند و آنرا با آب پر کرده همه روزه بهنگام صبح

پیش از آنکه بکار بروند تا سینۀ در قومی آن آب رقبه بندداشت

و شونی بدهند و پیش از یک دقیقه در آب نازده پس از آن بدون

حسک کردن بن لباس پوشیده پی کار خود روند هرگاه

از آن بقدر ربع ساعتی آرامی تمام قدم زنند و یکبرهتر خواهند

و بدین تدبیر قوت ضایع شده آنان برگشته اعضایشان نیز

میگیرد و اینکه گفته شد پس از استحرام بپایینو نباید بدن از حسک

کرد بلکه همان حالت ترمی بدن لباس پوشیده سبب آن است

که هرگاه بخواهند بدن خشک کرده لباس بپوشند لابد برآ

با فوط و یا کرباسی خواهند حشکایند چون باید ن فوط و

کرباس همه جای بدن پاک قوت مساوی ممکن شوند نشد

از آنرو جولان خون درین بطریق مساوی نخواهد شد لهذا کتابخانه ملی

مانع از اشتغال به هر یک از این اعضا شده و منفعت متصور

چنانکه شاید باید بحصول شواهد پیوست و لی در صوت نخستین

که بدون حرکت کردن لبها پس بوشند هرینه خون بدرجه مساوی

در بدن جریان نموده تمامی اعضا با بسوی حصه خود را از این میگیرند

هرگاه بعد از این استحمام مانده یک طشت بزرگی آب

ریخته پای برهنه بدن داخل شوند پنج دقیقه در توی آب بایستند

سودا نشو و سرپا راه بروند و همچنین پس از پروان آمدن بدون

خسکانیدن پانجمی کفش پوشیده ربع ساعتی آرامی راه بروید خیلی

جواب

منفعت خواهند برد و بدپیری دیگر تر نیست آن این است که

ظرفی از آب قسمت بالای بدن بشویند چون از معد و جگر

در سمت بالا است این استحمام مراتب قوه امان فرود میآید

مناسبت روی میدهد پس از آن بدن خسکانیدن لبها پس بوشند

حفظ الصبر

ص ۱۴

بطریق معهود راه بروند این حالت بر تلبط طبیعی حرارت خون
افزوده جریان آنرا در بدن متطبیق نماید و می بیند که گاه
کمان هر شب پس از فراغت بدین خج دشانرا شست و شونی
داد و بخوابند مالمه رفع خشکی شده راحت میشوند

زمره نشان نویسنده گان محاسن که نشان کاپر است
بسیب مشغولیت و این خون بر نشان صعود کرده سبب
میشود ایشانرا است که بعد از فراغت هر شب ایشانرا چند
در آب گرم بگذارند تا بواسطه خون پائین جریان یافته از اندام

آسوده میشوند
مؤلف گوید

حال باید دانست که این همه خواص که در غسل به آب قرآ

داد اندین بجهای جامعها و حوضها خاکمی پاشند یا مضمون

از آب خالص است بچاره کائنات پاسبان

نوع حمامها اطلاع نداشته و لامبختی هم در این باب نیست
 وضع حمامهای خارجی برابر باب دانش و اطلاع پوشیده نیست
 در حقیقت بدانکه ما با بواسطه این حمامها و حوضها تا
 محروم از خواص آب گشته ایم بلکه دستهای برای خود بلای بزرگ
 فراهم داشته زیرا که آبهای فزاینده ای حمامها را همه خیر میخوانند
 شپه نمود جز آب خالص حمامیان انصاف در سالی
 مرتبه فزانه بار خالی کرده آبرای عوض میکنند از بی انصافها
 نمیدانم آنجا که یک سال نده همه وزه از صد الی هزار
 مردمان مختلف که شاید بعضی هم با انواع مراض مسیره از قبل گرفت
 و آتش و سوزنک و جرب و غیره مبتلا هستند داخل باین
 آب شده و مبلغی کثافت در میان آب گذاشته خارج میشود
 آیا این با شپه آب چه میشود اگر نخواهیم بهای فزاینده ای

بسیار خوب را تقطیر کنیم از یکم آن آب آن و سرب خالص دست تحوّل

آمد سه جزو دیگر آن مواد مضره مختلفه است و اگر بجا

اطفال خصوصاً شیرخوارگان تصور شود که ارضه همداها

واری زخم کجلی و انواع جراحت بمشد این طفل شیرخوار زخم

چرک و یرغم را با اینکه خوراکش بهترین غذیه دنیا است که شیر

باشد از کجا آورده پس همانا سبب است از آبهای فاسد بسبب لطافت

بدن هدف تیر این بلا ز خرید می شود و لیکن هم بهتر از این یرم

در جامانی که این نوع حماما مستعمل نیست بذرت در اطفال

قروح و جسر و دیده میشود و همچنین بزرگان که در خانه

خود حمام دارند از این بلا میسند شخص که داخل حماما

میشود بیده تحقیق نکرد باندک تا ملی فساد را خواهد دید

در زمان خروج زخم سام آن هوا می رزه که هشتم میکت

خود دلیلی بر کثافت و فساد بود و خواهی بود و میسر خیر
 برگشت و طعم و بو می توان داد این بهادار ای این صفت که
 نیست پس برای معنی آب نمی توان گفت هر چه صفتی دارد است
 صفت که برداشته شد حکم بهم را و بر خیزد خوبست تا خود
 و حمایه یان ما لکین حاکمها بعلاج این مرض محکم و آینه پیری
 نمایم چون ز عدم بصیرت خود این بنده مؤلف است و لا در آنجا
 مناسب است شرحی از تولید میکروب امرض مسری داده شود
 اگر کچھ از اطباء و مردمان اطلاع خیر رقی که از این و بسلا
 وارد می آید بقاعده حکمتی رساله طبع و نشر نموده و تدبیری در آن
 باب بردمان سازد خالی از مردمی انصافست و اجرا فرمودی
 خواهد بود اینکه شرع مطهر وضو و غسل و استسحار است

مضاف منع فرموده آید حکمتی دارد چندی است در میان مردم
 جمهوری اسلامی ایران

فرنگستان گفتگو از نشستن دست و پا و صوت در هر روز
و بعد از جنابت تعین چند موضع از بدن و بعد از بول و عیانت
تطهیر کردن موضع را در میان است طهارت و در نشستن
نظر بر خواص ظاهری مردم و دعوت و تکلیف بلکه مجتوبان را
میکنند و همچنین است خواص خفته کردن و تنویر نمودن و غیره
در یافته اند و استعمال میکنند این یکی خود دلیل بر خواص آب
خالص و حکمت شرع مبین است که در هیچ مذهبی در عالم
استعمال آنرا نیاورده اند بلکه در غسل و تطهیر غالباً هم علمی
نخستین هر یک از احکام این شریعت پاک بر خواص ظاهری
معجزه بزرگی است شاید بر این بیان نیز در یکی از مفره روزنامه‌های

۱۰ ساله اخیر عنوان خبرکاری دیدم خالی از مناسبت نیست در این

ورقه نقل میشود **نقل از روزنامه مفره ۱۲ ساله**
جمهوری اسلامی ایران

یکی از اطباء مشهور و پس سالهای دراز عمر خود را بشاخص

امراض متولد از میکروبها صرف نموده در آن فن کوی سقت

از همگان بوده تحقیقات خود را تا شمار ه مقدار میکروبها

که در روی جلد آدمیان هست پیش برده در هر موضع از بدن

آدمی بعد مدتی چندین هزار میکروب میبوسید قلت و کثرت

میکروب را بشدستی و عیالی آن شخص معلوم داشته اند همه

موضع بدن بیشتر در پست و انگشتان بقاوت شغل میکروب و

کس طبیب مومیالیه میگوید بر همه لازم است همه روزه چند مرتبه

دستهای خود را با آب پاک بشوید که آنرا از برای صحت بدن

نفعی عظیم است **احترام** در تحقیقات طبیب مومیالیه

که در اعضای بدن آدمی چه مقدار میکروب هست **طبیعی** است

ولی این قدر هست شدن و پست را که منفعتی زیاد در آن نیست

عطاء الصلوة

ص ۹۲

بدون هیچ حرفی تصدیق میکنیم چه شیوای سلامیان که

سینه همایونش مخزن علوم اولین و آخرین است همین طاعت

در شب و روز پنج بار که هفتکام نمازهای پنجگانه است شستن

دست و روی ابرو هر مسلم و مسلمان سه مرتبه فرموده است حجاب

شستن دست قبل از طعام و پس از آن نیز جای خود دارد

در این مورد آنچه مایه فسوس است همانا کار بستن مسلمانان

بر فرمان واجب لادخان آن مرحمت عاید است که علم از

از علم ادیان جدا کرده یکجا تحصیل میکنند تا اینکه از حکمت

دین پاک اسلام متناکه شاید و باید گاهی باقیه مدعیان اسلام

از روی انانی و پسنائی جواب گویند هرگاه یکی از مدعیان اسلام

از بعضی از علمائش پرسد که مقصود از وضوی پنجگانه که سلامان

و خود و طوبی و قصو خیزی نیست و ندک و بد معلوم است پس
 نیز ندعی گفتا کرده سکوت خواهد و نیز حال آنکه در قدیم لایم
 هر یک از علمای اسلام نامی را نشان صفحی با تم قی است علم
 ابدن علم و یا نرا توام داشتند و بجهان سید سکوه اسلام و
 بروز در ترقی بود اما از روزی که بعضی از علما علم ابدن متروک
 و مهمل گذاشته آن عزت او متحار و دیرین ملک سلامیه برود
 گفت مردم مغرب زمین که تا آن زمان بجهت از علم ابدن شسته
 بگرامی خود آن پی برده تا مشرق زمین بجهت جوش شافیه او را
 در آن زمین سر سیمیا شدند تقدم قرام می آند بر هوج دل و
 دیده اش نشانده مغرب میشش نقل داد و امروز در سایه
 بجائی رسیدند که بالا تر از آن متصو نیست و تا نیتخانه گرم

بکار مانی که نه خود و نه دیگران بهره از آن توان برد و مستقیم تا بعد

چه نتیجه حاصل آید درینج که در مثال این گفتار را بهرانی نیست

اشقی مؤلف کوید اینکد ششی محترم

بریده اثر میسنگار و که بعضی از علمای اسلامیه علم البدن

متروک داشت اند نمیدانم مقصودش چیست بحدی علمای

اعلام کثرا در مثال صدم بر یکرا بجای خود بنیکرم سیه ضافشان

و ارامی هزار گونه علوم است از کجا میون دریافت که صد

چندان نمیفریند این بحث بر خود است که در تحصیل میگویم

که ام یک از علما بحر از جواب سوالی آورده اند اینکد در

عصر فرخنده در ظل عاطفت پادشاه سلایمان پناه حضرت

افدیس همایونی از روح العالمین لعل الفدا جمیع علوم قدیمه

و جدیده نهایت ترقی را کرده هیچ گفتگوئی نیست پذیرای است

خاطر و خیال را مخلوق را عموما چنان موهبات عطا نموده

که اصل حقیقی مطلب را از دست داده پیرامون نعلی که عث

بزرگسنگی ملت بزرگ خود دست میگردیم اشقی

بقیه معالجه با آب کاناپ راهب

که مخرج این خط التصو و قانون است میگوید یقین

و انتخاب مسلک را در امر دوا مژده رستی محافظت حیات

به خلقت عظیم است ولی تاکنون این معنی بسیاری از مردم

عالم پوشیده است هر کس این عالم نخواهد که ایام پرخروزه

زندگانی را با سودگی و پرنج پایان برد برای و لازم است

مسکلی بجهت خود تعیین نمود در عرکات و سکناات خود قاعدیش

گیرد که تجاوز و اختلاف را جایز شمارد و از رعایت اوقات

معینه آن تخلف نورزد هرگاه شخص برای کارهای خود وقت

و زمان مخصوص معین نکند هر آینه ایام ضیوه خود را بخروشی

و شد رستی شوند که ز ایندایم صباوت که آدمی نیک است
 بدترین شو^ن خدای زود میکند و از آن زمان زندگانی را چندان بجا
 دوامی نیست پس از آن زمان تحصیل و رنج و سعی و کوشش میرسد
 هر کس بر می ماند اگرک معیشت خود را بهی پیش میگیرد و در آن حال
 و پست بکار میرند لازم است که برای خود مسکنی انشأ نماید
 معلوم است که پس از آن هر چه تقدیر خداوندی اقتضا نماید
 خواهد شد و هر کس بر حسب سرنوشت خود زکامی که پیش
 میگیرد بقطعه خواهد رسید ولی این همه وظیفه پدر و مادر است
 که در باب حسن مسلک بطفل خود را بهنمایی و معاونت کنند
 در تعلیم و تربیت آن که در مرعیشت بدخلیتی عظیم دارد و خیلی وقت
 بکار برده بکمال هوشیاری حرکت نمایند و آنرا بشا
 شرع نبون میل طبعی نشان خارج آن تکلیفی بخند

این یکی و اصح است که والدین هر طفل بحکم محبت میخوانند طفل
 خود شمارا پیروی مسلک و صنعت خود و دارند که کسب
 ثروت و غنا نموده با فقهارزندگانی کند حال آنکه این رزوی
 ایشان بشود که با استعداد فطری آن طفل توافقی کند
 سلوک بدن مسلک عاجز مانده بی همراه میاید و این معنی موجب
 بدبختی آن میشود زیرا که برای حصول نیک بختی آن ثروت میراث
 ابویں کافی نیست به نقود اندوخته و ثروت متروک مانده زیندرا
 هر ساعتی هزاران فقر و در پی است ولی اساس سکجی طفل
 بسته بر این است که آنرا در اول ریعان جویم قناعت پامورند
 و از اسراف و سخا هست پر نبرد و نند زیرا که قناعت کنجی است که
 قنایند و چهره غنی است که از صدمه تند باد و حوادث نبرد
 پس از آن هر آنچه خداوند مقدر نمود بی شبهه بوقوع خواهد رسید

لهذا فرق این است که مرد قناعت پیشه در شایسته کسب از سفر
 رنج میرد بنا بر این پیش از همه چیز و پیش از هر گونه تفریح باید هر پدر
 و مادر اطفال خود را در رعایت بقایه مذهبی راسخ ثابت و
 کنند حکام دین در دشواری دهند که نخستین رسید یک
 بختی اولاد دین اری است که با نوسید به قدرت خداوندی
 مقفد شده سر تسلیم رضا پیش آورند افسوس که در ایران
 با وجود ترقی و تمدن و توسعه فن و ایره تعلیم علوم و تکثیر
 خواهان عالم انسانیست باز می بینیم که در امر تربیت اطفال خیلی
 کاسل و توقع میرسد و در حلق آنان نیز همه و زه پیش از زمانها
 سابق نه مساوی و ملی بدینوز و هنر ز شیراک نهشته راه مسکده
 و قمارخانه می پیمایند و در مدت کمی اندوخته مدت زاری
 پدر بیا و قناد و در گوشه خدلان خواری می نشینند معلوم

این گونه جوانان به اخلاق بی سرکاری که گیرند روی سعادت و

سلامت نخواهند دید چه در شوره گل نمیرود و لهذا اینک گفته شد

اطفال را باید بحال خود گذاشت که در تعیین مسلک میل

طبیعی خود کار بندند بآن شمول ندارد این توصیه در حق جوانان

پاکیزه اخلاق است بصر حال حسن تربیت بر می آید

طفا بهترین سرمایه است بکجاست پدر مادری که با ولاد خود

این چنین سزاوارست بگذرند و حقوق پدر و مادری را بخوبی

بجا آورده باشند جوانان پسندیده اخلاق با تربیت تری برای

رسیدن بآلای درجه کجاست و اشعار باید هیچ گونه رخت و ریح بخت

خود داری نکنند و توفیق از خدای درخواست نمایند

امتهای معالجه آب مؤلف کو

در نسخه ای طبهای جدید است که نوشته اند بدن و می مرکز از

خیلی عضو با پست که از خیزشمار پروان پست و در کابل پست

رگ و ریشه های پیچیده که در هرچی چندین سحون و رگ و

ریشه از این بوی نسوگد نشسته هر یکی درد سگاه بدن انسانی

خدمت و تکلیفی دارند که متقلاً با دای نشغل مکلفند امعطل

ماذن کو حکمیرین نهامفاسد بسیار بزرگ بروز و ظهور میکند

خصوصاً سر آدمی را که از حشملانی که در عروق و بسیاری

هست با بحال توانسته اند که کاملاً تشریح کنند یکی از دوکتور

های فرانسوی و از ده هجده مرده در یک مجلس موجود

خواسته که شاید بتواند تشریح پس و میر که عقل از ادراک

پس و خم و تعداد آن غایب است از برای کم و کیف مطالب

طبی معلوم نماید نه اینکه خداوند عز و جل مخلوق را به اشتباه

خلق کرده بقول بعضی این خلاف که در تشریح سر یا سایر

حفظ الصلوة

ص ۱۰۲

اعضای دمی پدید میآید بعد از خلقت بسبب عوارض دنیا و عدم
توجه بعد و مداخله اندام این گهای خم اندر خم سر بر یک راست
قوه مثل متفکره متحیده و غیره است نهائی را که بعد م
یا قریب بعد م دیده اند از محروم شدن نهائیت بقوت خود
زیرا که قوه متفکره بجهت نصیبت از قوه متحیده نخواهد برد این است
به رسیدن خوراک با و کم کم بی حس شده تا بعد م میسوس
ند و در متعال تمام قوای بشر را بدون استثنای یکی خلق فرموده
هر کس را محسوس و نصیبت از بعضی آنان نیست همانا کوتاهی کرد
از رسانیدن قوت با و بعد و کم قریب با عدم نموده این است
که سید رسل میفرماید در قیامت تمام عضو نهر یک بجای
خود از آدمی باز خواهد پست خواهند نمود ایاماً جواب
قوای که بدست خود بعد و کم کرده ایم چه خواهد گفت اینها

حفظ الصبی

ع ۳۰

که در تربیت اطفال میگویند و نویسنده جز اطفال را

نیز مقتضیات زمان تربیت لازم داریم زیرا که روز بروز

دایره علم و صنعت و تجارت در ترقی است ماعوام

پدر و مادر و مربی همانا علما اعلام و اعظمین گرامند که بعد

القاء اصول و فروع عفت باید تلقین آداب مذهبی از

حکیمات شرع مبین علوم جدیده آداب معیشت در

این عصر عموم ماعوام را بی بهره نگذارند چنانکه خود اینچ

مؤلف چند نفر از واعظین عظام را دیده ام که در مساجد

و مساجد کلمات مفیده این عصر را مردمان مستفیض

میفرمایند که از انجمله جناب مستطاب قدس الباقی

سلطان العارفین صدر لذا کیرن ابوالعظمی

ابوطالب الحسینی الموسوی الطباطبائی است که این

و نهارا آرا و امر و نوای خیا نچه شاید و باید فی خود داری
 نفرموده از روی تعصب و دینداری و دولت و ملت خواهی
 که فی الحقیقه ایشانرا مشغول داشته اینچگونه فرو گذار نمیکند
 درینجکه این چند شخص محترم دیندار غیر متذربا مشیر فی مقصود
 مقدس دیده نمی شود خیلی تفاوت هست که عموم علما و
 و واعظین عظام مسقفا کرمیت و همراهی آن سید جلیل و مثال
 ایشانرا استوار فرموده از علوم مفید متذربا من العالم
 بندگانرا که خدای ربی بجه و بی نصیب گذارند هم گفتم
 مدعیان اسلام کوتاها شده هم حق عامه را ادا فرموده اند
 معلوم است که صاحب شرع نیز ایشانرا حکم کرده با خود
 فوار بند رسید
مقصود از تالیف کتاب

چون این بنده مؤلف خود را هیچ نوع خدمتی باینجی جنس
 جمهوری اسلامی ایران

حفظ الصلوة

ص ۱۰۵

برادران بینی خویش قادرندیم نقل این حفظ الصلوة

مقتضای عمومی دانستم و دیگر اطفال خواص مطالعه روز

نابجاست که در هر صفی از صفها آنرا غنای طاعت جل

امثال این نوع مطالب مفیده صد چندین نگاشته شود

شماره از آنرا اگر نخواهیم در این محضر سال به سال بجا بیاوریم

و هر چه تحب نیز گفته شود در نزد صاحبان انشا الله تعالی

محضر اطلاع بخیران همین محضر اکفاشد چون فقط

قربت بود معلوم است خداوند متعال در سخن پسر خاری

قرار داده که به زبان گفته شود و مژ خود را خواهد بخشید

ایمیدارم مطالعه کنندگان این سال محضر بحسب قلیل

بخوانند روزها بمجاست همهت کارند بعد از آن صد است

تصدیق خواهند نمود اگر چه در دو یا سه سال بعد

حفظ الصخر

ص ۱۰

بسم الله بزرگان مستغنی از شنیدن یکدیگر شد مخاطب را در

همه جا مردمان متوسط بی اطلاع قرار داده ایم لهذا محض

اطلاع محض بعنوان علان لالت روزنامهجات فارسی عمومی را

نیز بنمایم بهتر خواهد بود اول مصدر روزنامه

نامی اطلاع ایران است که فی الحقیقه اریخت اشتها سستی

از تعریف و بیان است نهایت ذکر آن بانه محترم در آنجا

استحق سبک و اسلوب ایرانی که عارف و عامی از مظهر کاف

و بد و منتهای درجه انشا و حسن عبارت و لطف بیان و حد

نگارش و تحریر را که منشی محترم آن بکار میفرماید هر یک در

ماهی دو سه مرتبه طبع و نشر میشوند در روزنامه نامی ایران

و اخلاص و وقایع در بارهای یونی کا طامع و اوقات بسیار

ایران نگاشته میشود و روزنامه گرانمای اطلاع

خط المصحف

ص ۱۰۷

امروز اخبار روی زمین مطالب سیاسی عالم و پتیک دول
خارج و مطالب علمی خوانند که قلم از وصف آن عاجز است
درج میشود و اداره حلیله آن نیست بخش بنام نامی جناب
جلالتما بجل اکرم فخر اعتماد سلطه وزیر انطباعات
و ترجمه مخصوص خصوص اقدس بیا یون شجر ری پای
و نایب کل این وزارت و گکارند و مدیر کل روز
نامجات جناب جلالتما بقیه را علی محمد خان مجیرالدوله است
که با این بنده مولفش لطف و مساعدت مخصوص است
هر کس ازینل بگرفت این روزنامه باشد در دربار
دولتی رجوع بآن اداره نماید دوین روزنامه
فارسی روزنامه کرامی خراسانست که مطبعه آن نسله است
و پست و دو سال است و نشانی بخش عالم مطبوعات است

از زمان این دوستانه
مطبوعات است

عقبات الصبیحه

ص ۱۰

اسحق بنیانی نامی مروزه لایمف اندر کمران سخن سرانی را
مرکوب از شیرین بانی و لطافت پان حلاوت تهر جیانرا
شیفته و درخشندگی اثر کلامش از خط مغرب بقطه شرق جلو
نمای عالم انساينت و قلوب بی اطلاع پست
مخصوصی در دار انخلافه و سایر ممالک محروسه محض جوع
کنندگان در پست خانه مبارکه دارند هر کس طالب و زنامه
باشد به انجارجوع نماید باین بنده مولف و دیگر
روزنامه محترم جلالتین مطبوعات در کلکته هندون پست
این نامه گرامی نیز آنچه شاید به تحریر و تقریر است بنوعیکه شاید
باید چیزی فرو گذار کرده در کمال استقامت کمر خدمت مسلمانان را
استوار نموده داد سخن میدهد عارف عامی بطور پان
کافی بخش و کالت آن دایره در طهران غالب ممالک

محدوده ایران این بنده مولف است

چهارمین روزنامه فارسی روزنامه مبارک ناصری است

آن از سلطه شیرز در حقیقت آنچه لازم و روزنامه نگاری

و انجام این خدمت است در طبع آن گرامی همان فروگذا

نمیشود از خدای سلسله میکنم مثال این است

نصرت نموده بانیان با عثمان نهار اجزای خیر و

چنانچه هر کس از اهل دار الخلافه با سایر ممالک محدود و

فوق سلیم مسل بخواندن هر یک از این روزنامهجات باشد و

انها رجوع نموده در همان مهلتها موخر مخصوص و زمانه مرتب

با ایشان خواهد رسانید فرقی در عینا و قرا بدین روزنامه

بجهت تسهیل مشتریان چنانچه آدر پس خود را

کتباً یا قولاً چه در طهران چه در سایر ممالک محدود و

ساعت سازعی بنده مولف که درب مدرسه خان بست

بفرستد قبول کرده همان و زبما مور مخصوص هر کدام یک از

روزنامجات باشد اطلاع داده خواهد شد و روزنامه ها

خواهد رسید از آملی همدن ولایات ثلاثه هر کس

طالب هر یک از روزنامجات باشد در همدان سری حاجی محمد

باقر مجریه عالینجاب قاصد و ق ساعت ساز رجوع نماید هر یک

از روزنامجات باشد ایشان خواهد رسید قیمت سالانه

روزنامجات نیز از این قرار است روزنامه ایران

و اطلاع در دارالخلافه طهران سالیانه سه تومان شش ماهه دینار

اطلاع فقط در دارالخلافه سالیانه هجده هزار دینار

روزنامه آخر هفته یکشنبه ماهی چهارشنبه و پنجشنبه سالیانه

سه تومان نیم روزنامه جیل المیزین هفته یکشنبه

ماهی چهار تن چاپ و تقسیم میشود سالیان سه تومان است

روزنامه صریحی در نسخه چاپ میشود سالیان سه هزار و ده

هزار دینار این است قرار بونه روزنامهجات فی

الحقیقه دادن این جوهرات از برای هر بی بضاعتی است

مزار و در سال و ادای هرگز گونه علم مفیده شده صد

چندان ثمر ظاهر می خواهد دید ع مراد ما بصیحت

بود گفتم شرح حال مختصری از

بنده مؤلف این بنده یکی از تا برزادگان

همدان است از آنجا که تدریس را با تقدیرت سماوی دینی

و تقدیر الهی را بسبب در حایل و مانع نخواهد بود با همه مشروبات

و مورد ثبات پیری بهره از شغل بدینزده در ایام صبا و تن

بگردد صنایع میگذشت و در تحصیل صنایع ز داخله و خارج

آنچه مقدور و کافی بود کوشید و ارای چند مقصد تو و شهادت
 ناز و صنایع مکتب گشت و بدیهای پست سالها اشتغال بحصول
 صنعت منافی با کسب کردن تحصیل معاش میشود یا خداوند
 متعال رزق را از راه صنعت مقدر فرموده بوده و با عدم
 علم معاش برده متروکات بسیار معتنا به پدری از دست
 رفته امید آری بعد از بفضل خدای صنعت کامل تحصیل کرده
 خود بود عاقل از اینکه کامل و ناقص در انظار این خلق مساویست
 بعد از چندی از وطن دیست برداشته بدر اختلاف آمد پنج
 شش سال است در این شهرهای تحت که خدایش از آفات
 نجات دارد مشغول بساعت سازی و بعضی صنایع دیگر
 هستم در اینکه بعد از هفت بهشت سال تحصیل در راه و خارجه که
 در شب صنعت ناقص نخواهند و آشکارا بگویم بجهاد

جوع کنندگان را بدون استثنا از حیث صحت کار و پاکیزگی
 ممنون کرده و به ما این حال پیشرفتی در کار خود ندیده ام و لیکن
 نیز معین و مکشوف است ما ایرانیان علوم و صنعت را
 موردی میدانیم فرضاً اگر شخصی تمام عمر خود را علم طب
 صرف کرده باشد و با پدر فلان طبیب که هیچ تحصیل
 نکرده برابر میدانیم بلکه شاگرد او هم نمیشماریم همین
 یکی مانع بزرگی از برای هوشیاران وطن از تحصیل
 علوم گشته این است که هیچ وقت ترقی در خود نمی بینیم
 بموجب سرشماری خارجه که هر سال یا هر
 چند سال یکمرتبه معمول است که دول نفوس رعیت خود را
 شمرده طبقات خلق را معین میکنند در همه جا و زبر و بر
 شماره اهل علم و صنعت و طب و تجارت افزوده میشود

و از عدد پیکاران و بی تربیتان کاسته میگردد و اما خود بی
 اینکه سر شماری کنند در عده فقرا و پیکاران و بی خان فوق
 العاده ترقی و قزایش می بینیم سالیانه جمعی از مسلمانان
 ترک وطن گشته از صعوبت معیشت در میان غیر مسلمانان
 خارج به هجرت کرده بفعلدگی و مزدوری میپردازند این است
 که ادبیاتی و ملت روز افزون بوسایل غلبه نهایی مختلف
 از برای اسباب ترقی و تمدن تحصیل فراموش می نمایند و ما
 در تعالیه قدیم باقی بوده بجهل خود می شناسیم ای هم مرجمتها
 ولی مغت و دولت را نفهمیدیم خود ضایع و ناقص ماندیم
 باری این بنده مجبور از معرفی خود شد

شاید بر محنت بزرگان دولت و ملت عزای رنج و

ضرایم تحصیل ضایع مهمل مانند بزرگترین خدمات

